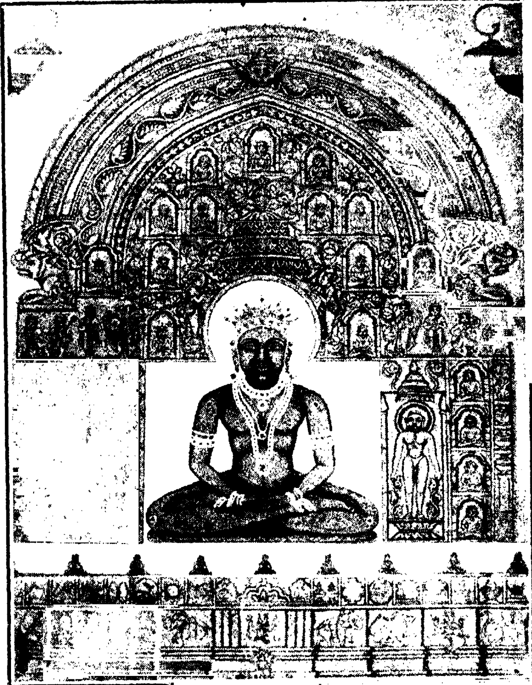

શ્રી કેશરીઆજી તિર્થ

श्री म[illegible]ावीर स्वामी.

श्री गौतम् स्वामी.

लक्ष्मी आर्ट, भायखळा, मुंबई.

॥ ॐ ॥

सुध रस रा.से.. .ावन संग्र.. (सचित्र)

भाग १—२—३.

प्रकाशक

मेघजी हीरजी,

बुकसेलर्स एन्ड पब्लीशर्स

पायधुनी—मुंबाई.

श्री अंबीकाविजय प्रीन्टींग प्रेसमां
पटेल लखमीचंद हीराचंदे छाप्युं. ठे. ढाळगरवाडा
अमदावाद.

किंमत ०—१२—०.

ચોવીસ તિર્થંકરોનાં નામ, તથા માતા, પિતા, લાંછન વિગેરેનાં નામનો કોઠો.

નંબર.	તિર્થંકરોનાં નામ.	માતાનાં નામ.	પિતાનાં નામ.	લંછન.
૧	રીખવદેવ	મરૂદેવીમાતા	નાભિરાજા	ઋષભ
૨	અજીતનાથ	વિજયામાતા	જીતશત્રુરાજા	હાથી
૩	સંભવનાથ	સેનામાતા	જીતારીરાજા	ઘોડો
૪	અભિનંદન	સિદ્ધાર્થામાતા	સંવરરાજા	વાંદરો
૫	સુમતીનાથ	મંગલામાતા	મેઘરાજા	ક્રૌંચપક્ષી
૬	પદ્મપ્રભુ	સુશીલામાતા	શ્રીધરરાજા	રાતુકમળ
૭	સુપારશ્વનાથ	પૃથ્વીમાતા	પ્રતિષ્ટરાજા	સાથીઓ
૮	ચંદ્રપ્રભુ	લક્ષ્મણામાતા	મહીસેનરાજા	ચંદ્રમા
૯	સુવિધિનાથ	રામામાતા	સુગ્રીવરાજા	મચ્છમઘર
૧૦	શિતળનાથ	નંદામાતા	દ્રઢરથરાજા	શીવછ
૧૧	શ્રેયાંશનાથ.	વિષ્નુંમાતા	વિષ્નુરાજા	ખડગી
૧૨	વાસુપુજ્ય	જયામાતા	વસુપુજ્યરાજા	પાડો
૧૩	વિમળનાથ	સ્યામામાતા	સુતવર્મરાજા	સુઅર
૧૪	અનંતનાથ	સુયસામાતા	સિંહસેનરાજા	સેચાંણો
૧૫	ધર્મનાથ	સુવ્રતામાતા	ભાનુંરાજા	વજર
૧૬	શાંતીનાથ	અચિરામાતા	વિશ્વસેનરાજા	હરણ
૧૭	કુંથુનાથ	શ્રીમાતા	સુરરાજા	બોકડો
૧૮	અરનાથ	દેવીમાતા	સુદર્શનરાજા	નંદાવ્રત
૧૯	મલ્લીનાથ	પ્રભાવતીમાતા	કુંભરાજા	કળશ
૨૦	મુનીસુવ્રત	પદમામાતા	સુમિત્રરાજા	કાચબો
૨૧	નમીનાથ	વિપ્રામાતા	વીજયરાજા	નીલકમલ
૨૨	નેમનાથ	શિવાદેવીમાતા	સમુદ્રવિજયરાજા	શંખ
૨૩	પારશ્વનાથ	વામામાતા	અશ્વસેનરાજા	સર્પ
૨૪	મહાવીરસ્વામી	ત્રિસલામાતા	સિદ્ધાર્થરાજા	સિંહ

॥ श्री जिनायनमः ॥

। सुधारस स्तवन संग्रह ।

॥ भाग १ लो. ॥

॥ काव्यम्. ॥

सरस शांति सुधारस सागरं; सुचितरं गुण रत्न महागरं;
भविकपंकजबोधदिवाकरं, प्रतिदिनंप्रणमामिजीनेश्वरं

नमो अरिहंताणं, नमो सिद्धाणं, नमो आयरियाणं, नमो उवज्झायाणं, नमो लोए सव्व साहूणं, एसो पंच नमुक्कारो, सव्व पावप्पणासणो, मंगलाणं च सव्वेसिं, पढमं हवइ मंगलं.

॥ शार्दुलविक्रिडितवृत्तम् ॥

ब्राह्मी चंदनबालिका भगवती, राजीमती द्रौपदी ॥ कौशल्या च मृगावती च सुलसा, सीता सु-

भद्रा शिवा कुंती शीलवती नलस्य दयिता. चुला प्रभवत्यपि ॥ पद्मावत्यपि सुंदरी दिनमुखे, कुर्वंतु वो मंगलम् ॥ १ ॥

सर्व मंगल मांगल्यं, सर्व कल्याण कारणम् ।
प्रधानं सर्व धर्माणां, जैनं जयति शासनम् । २ ।

॥ श्री अरिहंत स्तुति ॥

॥ मोतीदाम छंद. ॥

तुंही अरिहंत तुंही भगवंत, तुंही जिनराज तुंही जगसंत ॥ तुंही जगनाथ तुंही प्रतिपाल, तुंही मनमोहन गांजि दयाल ॥ तुंही भवभंजन भाव-स्वरुप, तुंही अरिगंजन रंजनभूप ॥ तुंही अविनाश तुंही वितराग, तुंही महाराज तुंही वड भाग ॥तुंही गुणधाम तुंही विशराम, तुंही नव निध तुंही वड नाम ॥ तुंही अघनाश तुंही अविनाश, तुंही मति वंत तुंही मनवास ॥ तुंही गुणकेवलरुप अनंत, तुंही

जग तरण तारण संत ॥ तुंही जगध्याय तुंही जग-
ध्यान तुंही चिद्रुप तुंही जगभाण॥ तुंही शरणागत
राखणहार, तुंही दु:ख दोहग टालणहार ।५।

॥ गणधर स्तवन ॥

एकादश गणधरनों नाम, प्रह उठीने करुं
प्रणाम ॥ इंद्रभूति पहेलो ते जाण, अग्निभूति बीजो
गुण खाण । १ । वायुभूति त्रीजो जगसार, गणधर
चोथो व्यक्त उदार ॥ शासनपति सुधर्मा सार, मं-
डित नामे छट्ठो धार । २ । मौर्यपुत्र ते सातमो जेह,
अकंपित अष्टम गुण गेह ॥ मुनिवर मांहे जे पर-
धान, अचलभ्रात नवमो ए नाम । ३ । नाम थकी
होय कोडी कल्याण, दशमो मेतारज अविरल वा-
ण ॥ एकादशमो प्रभास कहेवाय, सुखसंपत्ति जस
नामे थाय । ४ । गाया विरतणा गणधार, गुणमणि
रयणतणा भंडार ॥ उत्तमविजय गुरुनो शिष्य, र-

त्नविजय वंदे निशदिश । ५ ।

॥ प्रभातियां ॥

आवी रुडी भगती में पहेलां न जाणी. पहेलां न जाणीरे प्रभु पहेलां न जाणी, संसारनी मायामां में वलोव्युं पाणी ॥ ए आंकणी ॥ कल्पतरुनां फळ लावीने, जे जिनवर पूजे; काल अनादि कर्म ते संचित, सत्ताथी धूजे ॥ आवी० । १ । थावर तिरि नरया यवए दुगें, इग विगला लीजे; साधारण नवमे गुणठाणे, घूर भागे छीजे ॥ आवी० । २ । केवळ पामीने शिवगति गामी, शैले शीटाणे; चरम समय दोए मांहे स्वामि, अंतिम गुणठांणे ॥आवी० ।३। बाकी नामकरमनी पयडी, ते सघळी जावे, अजर अमर निष्कलंक स्वरुपे, निःकर्मा थावे ॥आवी० ।४। जे सिद्ध केरी पडिमा पूजे, ते सिद्धमयि होवे, नाही धोइ निर्मळ चिते, आरीसो

जोवे।।आवी० ।५। कर्मसुडण तप केरी पूजा, फळ ते नर पावे; श्री शुभवीर स्वरुप विलो॰ी, शिववहु घर आवे ।। आवी रुडी भगती में पहेलां न जाणी ६

पास संखेश्वरा सार कर सेवका, देव कां एवडी वार लागे; कोंडी कर जोंडी दरबार आगे खडा, ठाकुरा चाकुरा मान मागे ।१। प्रगट था पासजी मेली पडदो परो, मोड असुराणने आप छोडो;मुज मा॰राण मजुसमां पेसीने, खलकना नाथजी बंध खोलो ।२। जगतमां देव जगदीश तुं जागतो,एम शुं आज जिनराज उंधे; मोटा दानेश्वरी तेहने दाखीए, दान दे जेह जग काळ मोंघे ।३। भीड पडी जादवा जोर लागी जरा, ततक्षिण त्रीकमे तुज संभार्यो; प्रगट पाता॰थी पलकमां तें प्रभु, भक्तिजन त॰नो भय नि॰ार्यो ।४। आदि अनादि अरिहंत

तुं एक छे, दिनदयाळ छे कोण दूजो; उदयरतन
कहे प्रगटप्रभु पासजी, पामी भयभंजनो एह पूजो ५

चालोने प्रितमजी प्यारा, शेत्रुंजे जइए. शे-
त्रुंजे जइए, चालोने प्रितमजी० ॥ ए आंकणी. ॥
शुं संसारे रह्या छो मोही, दिन दिन तन छीजे;
आठ आभनी छाया सरखी, पोतानी कीजे, चालो०
।१। जे करवुं ते पेलां कीजे, काले शी वातो; अ-
णचिंतवीआं आवी पडशे, जबलानी लातो।चालो०
।२। चतुराइशुं चित्तमां चेती, हाथे ते साथे; मरण
तणां निशाणां मोटां, गाजे छे मांथे ॥ चालो०।३।
माता मरुदेवा नंदन निरखी, भव सफळो कीजे;
ज्ञानवी जे साहिबनी सेवा, ए सबली लीजे ॥चा०४

प्रभाते पंखीडा बोले, रजनी थोडी; माता म-
रुदेवा कहे उठो, पुत्र आलस मोडी ॥ प्रभाते० ।१।

देव देवी तारुं मुख जोवाने, उभा सुर कोडी; वाट जुवे वनिता नगरीमां, दियो दरिशन दोडी ॥ प्रभाते० ।२। सुर इंद्र सभामां आवे, सुर लोक छोडी; नाटक कारण किन्नर आवे, दिग कुमरी दोडी ॥ प्रभाते० ।३। सुरज तो सवारे उगे तिमि जाळने तोडी; अवसर जाणी चंद्र उग्यो छे, दियो दरिशन दोडी ॥प्रभाते० ।४। नाभिनंदननो ना ..ला नि .ाळो, हरखे सुर कोडी; लक्ष्मीचंद्र शिष्य राम पयंपे, वंदु करजोडी ॥ प्रभाते० ।५।

॥ श्लोक ॥

मंगलं भगवान् वीरो, मंगलं गौतम प्रभुः ॥
मंगलं स्थुलिभद्राद्या, जैनोधर्मोऽस्तु मंगलं ॥१॥

॥ भावनाओ ॥

दर्शनं देव देवस्य, दर्शनं पाप नाशनं;
दर्शनं शिव सोपानं, दर्शनं मोक्ष साधनं.

प्रभु दर्शन सुख संपदा, प्रभु दर्शन नव निद्ध;
प्रभु दर्शनथी पामीए, सकल पदारथ सिद्ध.
भावे जिनवर पूजीए, भावे दीजे दान;
भावे भावना भावीए, भावे केवळज्ञान,
त्रिभूवन नायक तुं धणी, महा मोहोटो महाराज;
मोहोटे पुन्ये पामीओ, तुम दर्शन हुं आज.
आज मनोरथ सवी फळया, प्रगटया पुन्य कल्लोल,
पाप करम दूरे टळयां, भाग्यां दुःख भंडोळ.
जीवडा जीनवर पूजीए, पूज्यानां फळ होय;
राज नमे प्रजा नमे, आण न लोपे कोय.
वाडी चंपो मोरीओ, सोवन पांखडीए;
पार्श्व जीनेश्वर पूजीए, पांचे आंगलीए.
आभने वहाली, वीजळी, धरतीने वहालो मेह;
राजुल वहाला नेमजी, आपने वहालो देह.
आखी जलेबो पातळी, खुणे बेशी खाय;

देव गुरुनी निंदा करे, ते सातमी नरके जाय,

॥ दोहरा ॥

एक जंबु जग जाणिये, बीजा नेमकुमार ॥
त्रीजा वयर वखाणिये, चोथा गौतम स्वामि ॥२॥

जगत्रयाधार कृपावतारं, दुर्वार संसार विकार वैद्यं; श्रीवितराग त्वयि मुग्धभावात्, विज्ञप्रभो विज्ञपयामि किंचित्.

देखीरे अद्भूत ताहरु रुप, अचरिज भविकारुपी पद वरे; ताहरी गत तुं जाणे हो देव; समरण भजन ते वाचकजस कहे.

सकल कर्म वारी, मोक्ष मार्गाधिकारी;
त्रिभुवन उपगारी, केवळज्ञान धारी. ॥१॥
भविजन नित्य शेवो, देव ते भक्तिभावे;

इहज जीन भजंतां, सर्व संपत्ति आवे. ॥२॥
जीनवर पद शेवा, सर्व संपत्ति दाइ;
निशिदिन सुखदाइ; कल्पवल्ली सहाइ. ॥३॥
नमि विनामि लहीजे, सर्व विद्या वडाइ;
ऋषभ जिनह शेवा, साधतां तेह पाइ. ॥४॥

तुं अकलंकी रुप स्वरुपी, परमानंद पद तुं दाइ ॥ तुं शंकर ब्रह्मा जगदिश्वर, वितराग तुं निर माइ ।१। अनोपम रुप देखी तुज रीझे, सुर नर नारी के व्रंदा ॥ नमो निरंजन फणीपति सेवित, पास गोडीचा सुर कंदा ।२। काने कुंडल शिर छत्र बिराजे, चक्षु टिका निरधारी ॥ अष्ट बीजोरं हाथ सोहे, तुम पद वंदे सहु नर नारी ।३। अग्नि काष्टसं सर्प निकाल्या, मंत्र सुनाया वहु भारी ॥ पूरव जनमका वैर खोलाव्या, जळ वरसाया शिरधारी ।४। जळ आवी

प्रभु नाके अढीआं, आसन कंप्या नीरधारी ॥ नाग नागणी छत्र धरे छे, पूरव जनमका उपकारी ।५। रूपविजय कहे सुण मेरी लावणी, एसी शोभा बहु सारी ॥ माता पिता बांधव सहु साथे, संजम लीधां नीरधारी ।६।

॥ जल पूजा ॥

सुगंधमें जल वासीने, जे पूजे जिनराय;
तस त्रिभुवन जश विस्तरं, दुर्गंधता दूर जाय.
मलिन वस्तु उज्वळ करे, एह स्वभाव जळमांय;
जळशुं जिनवर पूजतां, कर्म कलंक मिट जाय.
तीर्थोदक कुंभे करी, रत्न प्रमुख श्रीकार;
अड सहस अड जातिनां, अथवा कलशा चार.
आठ जति कलशे करी, न्हवरावे जिनराय;
तस्स त्रिभुवन जश विस्तरे, सुरपति सेवे पाय.
ज्ञान कळश भरी आतमा, समता रस भरपूर;

श्री जिनने न्हवरावतां, कर्म थाय चक-ूर.

॥ चंदन पूजा ॥

केसर चंदन द्रव्यथी, भावथकी बहु मान;
जिनवर अंगे चरचतां, प्रगटे आतम ज्ञान.
केशर चंदन घसी करी, भरी कचोळां सार;
जिनवर अंगे चरचतां, पाप करो परिहार.
बावना चंदन अति भलुं, कस्तुरी बरास;
इण विध जिनवर सेवतां, पामे लील विलास.
कनक कचोल भरी करी, सेवे जिनपति पाय;
दुःख दोहग दूरे टळे, मनवांछित सुख थाय,
तप्त वस्तु शीतळ करे, चंदन शीतळ आप;
चंदनसे जिन पूजतां, मटे मोह संताप.
ूजाने प्रणाम दो, करो चंदनकी रीत;
शीतळता ने सुगंधता, जेगे भाजे भवभीत.

॥ नव अंग पूजाना दुहा ॥

जळ भरी संपूट पत्रमां, जुंगलीक नर पूजंत;
रिखव चरण अंगुठडे, दायक भवजळ अंत. ॥१॥
जानुबळे काउस्सग्ग रह्या, विचर्या देश विदेश;
खडां खडां केवळ लह्युं, पूजो जानुं नरेश. ॥२॥
लोकांतिक वचने करी, वरस्या वरशीदान;
करकांडे प्रभु पूजतां, पूजो भवि बहु मान. ॥३॥
मान गयो दोय हंसथी देखी वीर्य अनंत;
भुजाबळे भवजळ तर्या, पूजो खंध महंत. ॥४॥
सिद्धासिल्ला गुण उजळी, लोकांते भगवंत,
वशिया तेंणे कारण भवि, शिर शिखा पूजंत. ॥५॥
तिर्थंकरपद पुन्यथी, त्रिभुवन जन सेवंत;
त्रिभुवन तिलकसमाप्रभु, भाळतिलकजयवंत. ॥६॥
सोळ पहोर प्रभु देशना, कंठे विवर वरतुल;
मधुरध्वनीसुरनरसुणे, तेणेगळेतिलकअमूल. ॥७॥
हृदय कमळ उपसम बळे, बाळ्या रागने रोष;

हिम दहे वनखंडने, हृदय तिलक संतोष. ॥८॥
रत्न त्रइ गुण उजळी, सकल सुगुण वीशराम;
नाभि कमळनी पूजना, करतां अविचळ धाम.॥९॥
उपदेशक नव तत्त्वना, तिणे नव अंग जिणंद;
पूजो बहु विधरागशुं, कहे शुभवीर मुणिंद.॥१०॥

॥ धुप पुजा ॥

पावक ग्रहे सुगंधकुं, धुप कहावत सोय;
खेवत धुप जिणंदकुं, कर्म दहन सब होय,
धुप खेवत जेह जन, प्रभु आगळ बहु मान;
दुर्गंधता दूरे टळे, पामे अमर विमान.
हुतासनसे काष्ट ज्युं, तेम ध्यानानळ कर्म;
तेणे मिसे धुप पुजा करे, जेमपामे शिवशर्म.

॥ पुष्प पुजा ॥

प्रणिधाने सद्गती होवे, पुजाए केम नवि होय;
सुमनश भावे दुर्गंधता, पुजा पंचाशक जोय.

शतपत्री वर मोगरो, चंपक जाइ गुलाब;
केतकी डमरो बोलसीरी, पुजो भरीने छाब.

॥ चैत्यवंदन करवानी विधि. ॥

(प्रथम) इच्छामि खमासमणो, वंदिउ जावणिज्जाए; निसिहिआए, मथ्थएण वंदामी.॥१॥पछी इच्छाकारेण संदिसह भगवन् चैत्यवंदन करुं.

[एम कहीने पछी चैत्यवंदन कहेवुं] [पछी]

जंकिंचि नामातिथ्थं, सग्गे पायालि माणुसेलोए; जाइं जिणबिंबाइं, ताइं सव्वाइं वंदामि॥१॥

॥ अथ नमुथ्थुणं ॥

नमुथ्थुणं अरिहंताणं, भगवंताणं, आइगराणं तिथ्थयराणं सयंसंबुद्धाणं, पुरिसुत्तमाणं, पुरिससीहाणं, पुरिसवरपुंडरिआणं,पुरिसवरगंधहथ्थीणं,लोगुत्तमाणं, लोगनाहाणं, लोगहिआणं, लोगपईवाणं, लोगपज्जोअगराणं, अभयदयाणं, चख्खुदयाणं, मग्गदयाणं, सरणदयाणं, बोहिदयाणं; धम्मदयाणं,

धम्मदेसिआणं, धम्मनायगाणं, धम्मसारहीणं, ध-म्मवरचाउरंत, चक्कवट्टीणं, अप्पडि .यवरनाण, दं-सणधराणं, विअट्टछउमाणं, जिणाणं, जावयाणं,ति-न्नाणं, तारयाणं, बुद्धाणं, बोहियाणं, मुत्ताणं मोअ-गाणं, सव्वन्नुणं. सव्वदरिसिणं, सिव मयल मरुअ मणंत, मख्खय, मव्वाबाह मपुणरावित्ति सिद्धिगइ, नाम धेयं ठाणं संपत्ताणं नमोजिणाणं जियभयाणं जेअअईआसिद्धा जेअभविस्संतिणा गएकाले, सं-पइअवट्टमाणा, सव्वेतिविहेणवंदामि ॥ (पछी)

॥ जावंति चेइआइं ॥

जावंति चेइआइं उड्ढेअ अहेअ तिरिअ लो-एअ सव्वाइंताइंवंदे इहसंतो तथ्थसंताइं ॥ १ ॥

(पछी खमासमण देइ)

जावंत केविसाहु भरहेरवय महाविदे हेअ स-व्वेसिं तेसिंपणओ तिविहेण तिदंड विरयाणं. ।२।

नमोऽर्हत् सिद्धाचार्योपाध्याय सर्व साधुभ्यः ॥
(एटलुं कह्या पछी स्तवन कहेवुं. पछी हाथ जोडीने)

॥ जयवीअराय ॥

जयवीअराय जगगुरु, होउ ममं तुह पभाव ओ, भयवं भव निव्वेओ, मग्गाणुसारिआ इट्ठ फल सिद्धि, लोगविरुद्धच्चाओ गुरुजणपुआ पथ्थकरणं च सुहगुरु जोगो तव्वयण सेवणा आभवमखंडा, वारिज्जइजइ विनिआण बंधणं वीअराय तुहसमए तहवि मम हुज्जसेवा भवेभवे तुम्ह चलणाणं दुख्खख्खओ कम्मख्खओ समाहि मरणंच बोहिलाभोअ संपज्जउ मह एअंतुह नाह प्रणाम करणेणं सर्व मंगल मांगल्यं, सर्व कल्याण कारणं, प्रधानं सर्व धर्माणां, जैनं जयति सासनं. ॥ [पछी उभा थइने.]

॥ अरिहंत चेइआणं ॥

अरिहंतचेइआणं, करेमिकाउस्सग्गं; वंदणव-

त्तिआए. पुअणवत्तिआए, सक्कारवत्तिआए सम्मा-
णवत्तिआए बोहिलाभवत्तिआए, निरुवसग्गवत्ति-
आए सद्धाए मेहाए धीइए धारणाए अणुप्पेहाए
वढ्ढमाणीए ठामि काउस्सग्गं.

॥ अन्नथ्थ उससीएणं. ॥

अन्नथ्थउससिएणं नीससिएणं खासिएणं छी-
एणं जंभाइएणं उडडुएणं वायनिसग्गेणं भमलिए;
पित्तमुच्छाए सुहुमेहिं अंगसंचालेहिं सुहुमेहिं खेल-
संचालेहिं, सुहुमेहिं दिट्ठिसंचालेहिं एवमाइएहिं
आगारेहिं अभग्गो अविराहिओ हुज्जमे काउस्सग्गो.
जाव अरिहंताणं, भगवंताणं, नमुक्कारेणं नपारेमि
तावकायं,ठाणेणं,मोणेणं,झाणेणं,अप्पाणं,वोसिरामि
(पछी एक नवकारनो काउस्सग्गपाळीनेथोयकहेवी)

[पछी खमासमण देवुं.]

॥ चैत्यवंदनो ॥

सकळकुशळ वल्ली पुष्करावर्त मेघो, दुरित ति-

मिरभानुं कल्पवृक्षोपमानु; भवजल निधिपोत, सर्व संपत्ति हेतु; सभवतु सततंवः श्रेयसे शांतिनाथ, श्रेयसे पार्श्वनाथ. ॥

जय जय श्री जीनराज आज, मळीयो मुज स्वामी;
अविनाशी अविकार सार, जग अंतरजामी.
रुपारुपी धर्म देव, आतम आरामी;
चिदानंद चेतन विभु, शिव लीला पामी.
सिद्ध बुद्ध तुज वंदतां, सकल सिद्ध वरबुद्ध;
रमो प्रभु ध्याने करी, प्रगटे आतम शुद्ध.
काळ बहु थावर ग्रह्या, भमीयो भवमांही;
विगलेंद्री एळे गयो, थीरता नहीं कांइ.
फरी पंचेंद्री देहमां, वळी करम हुं आव्यो;
करी कुकर्म नरके गयो, दरशन नवि पायो.
एम अनंता काळ करी, पाम्यो नर अवतार;
हवे भवतारण तुं मळ्यो, भवजल पार उतार.

सिद्धाचळनां चैत्यवंदनो.

विमळ केवळज्ञान कमळा, कलीत त्रिभुवन हितकरं सुरराज संस्तुत चरण पंकज, नमो आदि जिनेश्वरं ॥१॥ विमळ गिरिवर श्रृंग मंडण, प्रवर गुण गण भुधंर; सुर असुर किन्नर कोडी सेवित, नमो आदी जिनेश्वरं ॥२॥ करती नाटक कीन्नरी गण गाय जीन गुण मनहरं; निर्जरावळी नमे अहोनिश, नमो आदी जिनेश्वरं ॥३॥ पुंडरीक गणपति सिद्धि साधी, कोडि पण मुनि मनहरं; श्री विमळ गिरि-वर श्रृंग सिद्धा, नमो आदि जिनेश्वरं ॥४॥ निज साध्य साधन सुर मुनिवर, कोडि अनंत ए गिरि-वरं; मुगतिरमणी वर्या रंगे, नमो आदि जिनेश्वरं ॥५॥ पाताळ नर सुरलोक मांही, विमळ गिरिवर तो परं; नहीं अधिक तिरथ तिरथपति कहे, नमो आदि जिनेश्वरं ॥६॥ एम विमळ गिरवर शिखर

मंडण, दुःख विहंडण ध्याइए; निज शुद्ध सत्ता सा-
धनार्थे. परम ज्योतिने पाइए ॥७॥ जीत मोह कोह
विछोह निद्रा, परमपदस्थित जयकरं; गिरिराज
सेवा करण तत्पर, पद्मविजय सुहितकरं ॥८॥

श्री शेत्रुंजय सिद्ध खेत्र, दीठे दुरगति वारे;
भावधरीने जे चढे, तेने भवपार उतारे ॥१॥
अनंत सिद्धनो ए ठाम, सकल तिरथनो राय;
पूरव नवाणुं रिखवदेव, ज्यां ठवीया प्रभु पाय ॥२॥
सूरजकुंड सोहामणो, कवीड जक्ष भिराम,
नाभिराया कुल मंडणो, जिनवर करुं प्रणाम॥३॥

आज देव अरिहंत नमुं, समरुं तोरुं नाम;
ज्यां ज्यां प्रतिमा जीनतणी, त्यां त्यां करुं प्रणाम।१।
शेत्रुंजे श्री आदिदेव, नेम नमुं गिरनार;
तारंगे श्री अजीतनाथ, आबु रिखव जुहार ॥२॥

अष्टापद गिरि उपरे, जिन चोवीशी जोड;
मणिमय मुरत मानशुं, भरते भरावी सोय ॥३॥
समेतशिखर तिरथ वडो, ज्यां विशे जिन पाय;
वैभार गिरिवर उपरे, वीर जीनेश्वर राय ॥४॥
मांडवगढनो राजीयो, नामे देव सुपास;
रिखव कहे जिन समरतां, पहोंचे मननी आश ॥५॥

॥ श्री सीमंधर स्वामीनां चैत्यवंदनो ॥

श्री सीमंधर वितराग, त्रीभुवन तमे, उपगारी;
श्री श्रेयांस पिता कुळे, बहु शोभा तुमारी ॥१॥
धन्य धन्य माता सत्यकी, जेणे जायो जयकारी;
वृषभ लंछने बिराजमान, वंदे नर नारी ॥२॥
धनुष पांचशें देहडी ए, सोहीए सोवनवान; किर-
तीविजय उवझायनो, विनय धरे तुम ध्यान ॥३॥

श्री श्री मंधर जगधणी, आ भरते आवो;
करुणावंत करुणा करी, अमने वंदावो. ॥ १ ॥

सकल भक्त तुमे घणीए,. जो होवे अम नाथ;
भवोभव हुं छुं ताहरो, नहीं मेलुं हवे साथ ॥२॥
सयल संग छंडी करीए, चारित्र लेइशुं;
पाय तुमारा सेवीने शिव रमणी वरशुं ॥ ३ ॥
ए अळगो मुजने घणोए, पुरो श्री मंधर देव;
इहां थकी हुं विनवुं, अवधारो गुणगेह ॥ ४ ॥

श्री आदिनाथजिन चैत्यवंदन.

आदिदेव अलवेसरु, विनीतानो राय; नाभि-
राया कुल मंडणो, मरुदेवा माय ॥ १ ॥ पांचशें
धनुपनी देहडी, प्रभुजी परम दयाल; चोराशी
लख्ख पूर्वनुं, जस आयु विशाल ॥ २ ॥ वृषभ
लंछन जिन वृपधरुए, उत्तम गुण मणि खाण;
तस पद पद्म सेवन थकी, लहिए अविचळ ठाण ।३।

॥ श्री शांतिनाथजिन चैत्यवंदन ॥

शांति जिनेश्वर सोलमा, अचिरा सुत वंदो;

विश्वसेन कुळ नभमणि, भविजन सुख कंदो॥१॥
मृगलंछन जिन आउखुं, लाख वरस प्रमाण;
हथ्थिणाउर नयरी धणी, प्रभुजी गुणमणि खाण॥२॥
चालीस धनुषनी देहडीए, समजउरस संठाण;
वदन पद्म ज्युं चंदलो, दीठे परम कल्याण ॥३॥

श्री पार्श्वनाथजिन चैत्यवंदन.

आश पूरे प्रभु पार्श्वनाथजी, त्रोडे भव पास;
वामा माता जनमीयो, अही लंछन जास ॥ १ ॥
अश्वसेन सुत सुखकरु, नव हाथनी काया; काशी
देश वणारसी पुण्ये प्रभु आया ॥ २ ॥ एकसो
वरसनुं आउखुं ए, पाळी पार्श्व कुमार; पद्म कहे
मुक्ते गया, नमतां सुख निरधार. ॥ ३ ॥

श्री महावीरजिन चैत्यवंदन.

सिद्धारथ सुत वंदिए, त्रिसलानो जायो; क्षत्रि-
कुंडमां अवतर्यो, सुर नरपत्ति गायो. ॥१॥ मृग-

पति लंछन पाउले, सात हाथनी काया; बहोत्तेर वरसनुं आउखुं, वीर जिनेश्वर राया. ॥२॥ खिमाविजय जिनरायनो ए, उत्तंम गुण अवदात; सात बोलथी वर्णव्यो, पद्मविजय विख्यात. ॥ ३ ॥

पदम प्रभुने वासुपूज्य, दोय राता कहीए; चंद्रप्रभुने सुविधिनाथ, दो उजवळ लहीए. ॥ १ ॥ मल्लीनाथने पार्श्वनाथ, दो निला निरखा; मुनिसुव्रतने नेमनाथ दो अंजन सारिखा. ॥२॥ सोळे जिन कंचन समाए, एहवा जिन चोवीस; धिर विमळ पंडित तणो, ज्ञानविमळ कहे शिश. ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचळनां स्तवनो ॥

दोहरा.

अकेकुं डगलुं भरे, शेत्रुंजा सामो जेह; रिखव कहे भव कोडनां, कर्म खपावे तेह ॥ १ ॥

शेत्रुंजा समो तिरथ नहि, रिखव समो नहि देव; गौतम सरखा गुरु नहि, वळी वळी वंदु तेह ॥२॥ सिद्धाचळ समरु सदा, सोरठ देश मोजार; मनुष्य जन्म पामी करी, वंदु वार हजार ॥३॥ सोरठ देशमां संचर्यो. न चढयो गढ गिरनार; शेत्रुंजी नदी नाह्यो नहि, तेनो एळे गयो अवतार ॥ ४ ॥ शेत्रुंजी नदीमां नाइने, मुख बांधी मुखकोश; देव जुगाधीश पूजीए, आणी मन संतोष ॥ ५ ॥ जगमां तिरथ दो वडा, शेत्रुंजो गिरनार; एक गढ रिखव समोसर्यां, एक गढ नेमकुमार ॥६॥ सिद्धाचळ सिद्धि वर्या, मुनिवर अनंति कोड; ज्यां मुनिवर मुगते गया, वंदुं वे कर जोड ॥७॥ शेत्रुंजय गिरि मंडणो. मारुदेवीनो नंद; जुगलाधर्म निवारको, नमो युगादि जिणंद ॥ ८ ॥

॥ स्तवन २ जुं ॥

आंखडीए रे में आज शेत्रुंजो दीठोरे, सवा-

लाख टकानो दहाडो रे; लागे मने मीठो रे. सफळ थयो रे मारा मननो उमाह्यो, वाला मारा भवनो संशय भाग्यो रे; नरक त्रिजंच गति दूर निवारी, चरणे प्रभुजी ने लाग्यो रे ॥ शे० ॥ ए आंकणी ॥ मानव भवनो लाहो लीजे, वाला मारा देहडी पावन कीजे रे; सोना रुपाने फुलडे वधावी, प्रेमे प्रदाक्षिणा दीजे रे ॥ शे० ॥ २ ॥ दुधडे पखाळी ने केसर घोळी, वाला मारा श्री आदेश्वर पुज्या रे; श्री सिद्धाचळ नयणे जोतां, पाप मेवाशी धुज्या रे ॥शे०॥ ३ ॥ श्रीमुख सुधर्मा सुरपति आगे, वाला मारा वीरजिणंद एम बोले रे; त्रण भुवनमां तिरथ मोटुं, नहि कोइ शेत्रुंजा तोले रे ॥ ।शे०।४। इंद्र सरीखा ए तिरथनी, वाला मारा चाकरी चित्तमां चाहे रे; कायानी कायरता काढी, सूरजकुंडमां नाह्या रे । शे० । ५ । कांकरे कांकरे श्री

सिद्धखेत्रे, वाला मारा साधु अनंता सिध्या रे; ते माटे ए तिरथ महोटुं, उद्धार अनंता कीधा रे ।शे० ।६। नाभिराया सुत नजरे जोतां, वाला मारा मेह अमीरस छुटया रे; उदयरतन कहे आज मारे पोते, श्री आदेसर तुठया रे ।शे० ।७।

॥ स्तवन ३ जुं ॥

मारुं मन मोह्युं रे श्रीसिद्धाचळे रे, मारुं मन मोह्युं रे श्री विमलाचळे रे ॥ देखीने हरखित होय, विधि स्युं कीजे रे जात्रा एहनी रे, भव भवनां दुःख जाय ॥ मारुं० ।१। पंचमे आरे रे. पावन कारणे रे, ए समो तिरथ न कोय; मोटो महीमा रे जगमां एहनो रे, आ भरते अहियां जोय मारुं० ॥२॥ ए गिरि आव्या रे जिनवर गणधरा रे, सिध्या साधु अनंत; कठण करम पण ए गिरि फरसतां रे, होवे करमनी शांत ॥मारुं० ।३। जैनधर्म

ते साचो जाणीनेरे मानव तिरथ ए स्तंब; सुरोन कीन्नर नृप विद्याधरा रे, करता नाटा हो रंग मारुं० ॥४॥ धन धन दहाडोरे, धन वेळा घडी रे, धरीए हृदय मोझार; ज्ञानविमळसूरि गुण ए.ना घणा रे, कहेतां न आवे रे पार ॥ मारुं० ॥ ५ ॥

॥ स्तवन ४ थुं ॥

शेलुगर तुं शीदने आव्यो—ए देशी.

आवो गिरि सिद्धाचळ जइए, पाप हरी निरमळ थइए; कुमति कदागर तजीए, आवो गिरि सिद्धाचळ जइए ।१। तारण तिरथ दो कहीए, थावर जंगमने लहीए; लोकोतरने नित भजीए ॥ आवो० ।२। परमपद अलवाणे पय चरीए, पुन्य घणुं लाभे मरीए; सिद्ध अनंता कांकरीए ॥ आवो० ।३। सोना रुपाने फुले, मुगताफळ अमुलख मूले; पूजीने नाम नहीं भूले ॥ आवो० ॥ ४ ॥ च-

डीओ गिरिवर अनुक्रमे. अंतरध्यान रशे रमीए; मारुदेवा नंदने नमीए ॥ आवो० ॥ ॥५॥ रायण हेठळ जीनराया, पूरव नवाणुं इहां आया; ळळी ळळी तस प्रणमुं पाया ॥आवो० ।६। सूरज कुंडमां जळे नाहास्युं, पेरण खीरोदक आछुं; आंगी रची जीन गुण गास्युं ॥ आवो० ।७। तिरथ दरशने फरीए जोग उपाधी दुरे करीए; लाभ अनंतो एणे गेरिए । आवो० ।८। गाम वगोदरेथी आवे, संघवी संघवण मनभावे; जिनगुण माळा कंठे ठावे॥ ।आवो० ।९। ओगणीसें बीलोतेर वरसे, उज्वल पोषनी छठ दीवसे; जिनवर भेटी मन उलसे । आवो० ।१०। देवकीनंदन अनुसरीओ, उलखाझाळे जळ भरीए; सिद्धसिल्ला काउस्सग्ग धरीए। आवो० ।११। भाव डुंगर चित्त लाया, शीद्धवडनी शितळ छाया; जाणुं मावडली माया ॥आवो० ।१२। विमळाचळ फरशे

प्राणी, जीव भविक होवे नाणी; रिखव कहे वरे शिवराणी ॥ आवो० ॥ १३ ॥

॥ स्तवन ५ मु ॥

विमलाचल विमला प्राणी, शीतल तरु छाया ठराणी; रस वेधक कंचन खांणी, कहे इंद्र सुणो इंद्राणी ॥ सनेही संत ए गेरि सेवो, चौदखेत्रमां तिर्थ नहीं एवो । स० । खत्री पाळी उलसो ए, छठ अठम काया कशीए; मोहमल्लना सामा धशीए, विमलाचल वेगे वशीए ।स० सं०। अन्य थानक कर्म जे करीए, ते गिरिगिरि हेठा हरीए; पाछळ प्रदाक्षिणा फरीए, भवजलथी हेला तरीए ।स०सं०। शिवमंदिर चडवा काजे, सो पगथी पांती बिराजे; चडतां समकीति छाजे, दुर भविआं अभव्य तो लाजे. ।स०.सं०। पांडव पमुहा जोइ केइ संता, आदिश्वर ध्याम धरंता; परमातम भाव भजंता, सिद्धा-

षण सिद्ध अनंता. ।स० सं०। खट मासी ध्यान ध- रावे, शुकराजा- राज ते पावे; बा.रंतर शत्रु हरावे, शेत्रुंजो नाम धरावे, ।स०सं०। प्राणी ध्यानें भजो गेरि जाचो, तिर्थंकर नाम नहीं काचो, मोह रायने लागे त-ाचो, शुभवीर विमळगिरि साचो स्नेही संत ए गेरि सेवो, चोदखेत्र-ां तिरथ नही एवो. ॥ स० सं० ॥

॥ तवन ६ ठुं ॥

आवो सखी सि-ाचळ जइए गेरिवर भेटी सुख लहीए; जो जिनआणा शुं रहीए, आवो सखी सिद्धाचळ जइए ॥१॥ सिद्ध अनंतानो ठाम, एहवी जिन-रनी वाण; जाणे आग-ना जाण. ॥ आवो सखी० ॥२॥ ए गेरिना गुण कहुं केता, पार न पामे केवळी लेता; कोड पूरव देशना देता. ॥ आवो सखी० ।३। संघवी प्रे-ाइ॥ आवे, राजनगरनो संघ

लावे; जात्रा नवाणुं करे भावे. ॥आवो सखी० ४॥ जात्रा - नाणुं करो भावे, एहवो अवसर फरी नावे; आतम शिवपुरमां जावे, ॥ आवो सखी० ५॥ जात्रानी हुंशो छे भारी, लागी अनुभवनी टाळी; गेरिवर दरिसन बलिहारी. ॥ आवो सखी० ६ ॥ अढारसें शत्याशी वरसे, गेरी गुण गाया मन हरखे, मणिउद्योत गेरी गुण गणशे, ॥ आवो सखी० ७ ॥

स्तवन ७ मुं.

सिद्धचळगेरि भेटयारे, धन्य भाग्य अमारां॥ ए आंकणी ॥ ए गिरिवरनो महिमा मोटो, कहेतां न आवे पार; रायण रीखभ समोसर्या स्वामी, पुरव नवाणूं वारारे ।ध० १। मुळनायक श्री आदि जिनेश्वर, चोमुख प्रतीमा चारा; अष्ट द्रव्यशु पूजो भावे, समकेत मुल आधारारे ।ध० २। भाव भगतिशुं प्रभु गुण गातां, अपनां जनम सुधारा; जात्रा

करी भविजन शुभभावे, नरगति दुर्गति वारारे. ।घ० ३। दुर देशांतरथी हुं आव्यो, श्रवणे सुणी गुण तोरा; पतीत [illegible] बीरुद तुमारो, ए तिरथ जगसारारे. । घ० ४। अढार [illegible] त्या [illegible] मास अषाडो वद आठम भोमवारा; प्रभुके चर्ण पसाय [illegible] संघमां, [illegible]मारतन प्रभु [illegible]रारे. । घ० ५।

स्तवन ८ मुं.

डुंगर प्यारो में तो मोतीडे वधावुं रे (२) डुंगर फरसीत पाप [illegible] हे, [illegible] नीरखत आनंद थाउंरे ।डुंगर०। कांकरेकांकरे सिद्धा अनंता, आदिनाथ तणा गुण गाउंरे. ।डुंगर०। सूरज[illegible]डमां नाही निर्मळ थइएरे; करी [illegible]जाने आंगी र[illegible]रे. ।डुंगर०। हाथीनी पोळमां अरिहंत[illegible]ने देहरे रे, धरी नैवेदने भावना भावुं रे. ।डुंगर०। नथु [illegible]ल्याण कवी दीपनो श्रावक, कहे श्रद्धार्थी समकीत पाउं रे. ॥ डुंगर० ॥

स्तवन ९ मुं.

कुंअर गभारो नजरे देखतांज .–ए देशी.

समक्ति द्वार गभारे पेसतांजी, पाप पडळ गयां दुर रे; मोहन मरुदे ।दो लाडणोजी, दीठो मीठो आनंद पूर रे ॥ समकित. ॥ आयु वरजीत साते करमनीजी, सागर कोडाकोडी हीण रे; स्थिति पढम करणे करीजी, वीर्य अपूरव मोघर लीध रे।समकित। भुंगळ भागी आद्य कषा नोजी, मिथ्यात मोहनी सांकळ साथ रे; वार धाड्यां सम संवेगनांजी, अनुभव भवने बेठो नाथ रे ॥समकित॥ तोरण बांध्युं जीवदयातणुंजी, साथीओ पूर्यो सरधारुप रे; धुप घटी प्रभु गुण अनुमोदनाजी, गुण मंगल आठ अनूप रे ॥समकित॥ संवर पाणी अंग प्रखा-लणेजी, केसर चंदन उत्तम ध्यान रे; आतमगुण रूपी मृगमद म[illegible]जी, पंचाचा कुसुम प्रधान रे

॥समकित-॥ भाव जाए पावन आतमाजी; पूजो परमेश्वर पुन्य पवित्र रे, कारण जोगे [illegible]रज निप जेजी, खी[illegible]॥[illegible]जय जिन आगम रीतरे ॥स०॥

॥ स्तवन १० मुं ॥

शीरे सिद्धाचळ भेटवा, मुज मन अधिक उमायो रिखवदेव पूजा करी, लीजे भवतणो लाहो ए शीरे० ॥ १ ॥ मणीमय मुरत श्रीरिखभनी. ते निपाये अभिराम; भुवन कराव्यां कनकनां, राख्यां भरते नाम ॥ शीरे० ॥२॥ नेम विना त्रेंवीश प्रभु, आव्या सिद्धखेत्र जाणी; शेत्रुंजा समो तिरथ नहीं, बोल्या सीमंधरवाणी ॥ शीरे० ॥३॥ पूरव नवाणुं समोस्रर्या, स्वामी रिखभ जीनंद; राम पांडव मुगते गया, पाम्या पर[illegible]ानंद ॥ शीरे० ॥४॥ पूरव पून्य पसायथी, पुंडरिक गिरि पायो, कांतिविजय हरखे करी, श्री सिद्धाचळ गायो ॥ शीरे० ५ ॥

॥ स्तवन ११ मुं ॥

तुमे तो भले बिराजोजी, श्री से ाचळके वासी; सा ेब भले बि ाजोजो ॥ ए आंकणी ॥ मरु ेवीना नंदन रुडो, ना ाभिंद मल्हार; जुगला धर्म निवारण आव्या. पूर्व नवाणुं वार ॥ तुमे तो० ।१। ळदेवने सनमुख राजे, पुंडरिक गणधार; पंच को· डस्युं चैत्रीपुनमे, वरीआ शिव ु सार॥तुमेतो ।२। स सकोट दक्षिण बिराजे, सहस चोवीस; चउद बावन गणधरनां, पगलां पूजो जगीश ॥तुमेत्तो० ॥३॥ प्रभु पगलां रायण हेठे, पूजी पर· मानंदे; अष्टापद चउवीस जिनेश्वर, समेत वीस जिणंद ।तुमेतो० ।४। ेरुपर्वत चैत्य घणेरां, चउमुख बिंब अनेक; बावनजिनालाना देवळ नि खी, हरख लहु अतिशेक ॥ तुमेतो० ॥५॥ स ेसफणा ने सा· मळा पा जो, समोवसरण मंडाण; छीपाव नीने

खडतरवरो कांइ, प्रेमावरो परमाण ॥ तुमेतो० ॥६॥ संवत अढार ओगणी पचाशे, फागण अष्टमी दीन, उजळपक्षे उज्वळ हुओ, गिरि फरस्या मुज मन, ॥तुमेतो० ॥७॥ इत्यादिक जिनबींब निहाळी सांभळी सिद्धनी श्रेण; उत्तम गिरिवर केणीपे विसरे, पद्मविजय कहेजेण ॥ तुमेतो० ॥८॥

॥ स्तवन १२ मुं ॥

विमलाचळ वासी मारा व्हाला, सेवकने विसारो नहीं विसारो नहीं, जळ विण मीन दुःख आति पामे, जीनंद आप जाणो सही, जाणो सही ॥ ए टेक ॥ दुःख हरनारा भविजन प्यारा, शरणे छुं महाराज; चार चोर मुज केडे पडीया, पुन्य रतनने काज, प्रभुजी हो पुन्य रतनने काज. ॥सेवक०॥ पापी चंडाळो पकडी तुज, माल हरी लेनार, प्रभुजी जो मुज व्हारे आवो, तो छुं उगरनार; स्वामी-

जी तो छुं उगरनार. ॥ सेवक० ॥ जनम मरणनां दुःख बहु वेठयां, तोए न आव्यो पार; ते दुःखने दूर करवा कारण; आव्यो तुज दरबार, दयालुजी आव्यो तुज दरबार. ॥सेवक०॥ अरजी उर धरी नेह नजर करी, सेवकनी करो सार; कृपातणा हे सिंधु तम विण, कोण उतारे पार, प्रभुजी कोण उतारे पार. ॥सेवक०॥ भव भय भंजन नाथ निरंजन करो कठण करमनो नाश, पद पंकज ग्रहे प्राण मधुकर, पूरो मननी आश; प्रभुजी पुरो मननी आश. ॥सेवक०॥

॥ स्तवन १३ मुं ॥

माता मरुदेवाना नंद, देखी ताहरी मुरती मारुं मन लोभाणुंजी, मारुं दील लोभाणुंजी ॥ ॥देखी०॥ ए टेक.॥ करुणा नागर करुणा सागर, काया कंचनवान; धोरी लंछन पाउलें कांइ धनुष

पांचसे मान. ॥माता०१॥ त्रिगडे बेशी धर्म कहेतां, सुणे पर्षदा बार; योजन गामिनी वाणी मिठी, वरसंती जळधार. ॥मातां० २॥ उर्वशी रूडी अपछराने, रामा छे मन रंग; पाये नेपुर रणझणे, कांइ करती नाटारंभ. ॥माता० ३॥ तुंही ब्रह्मा तुंही विधाता, तुं जग तारणहार; तुज सरिखो नहीं देव जगतमां, अरवडीआ आधार. ॥माता० ४॥ तुंही भ्राता तुंही त्राता, तुंही जगतनो देव; सुरनर किन्नर वासुदेवा, करता तुज पद सेव. ॥माता० ५॥ श्री सिद्धाचल तिरथ केरो, राजा रिषभ जिणंद; कीर्ति करे माणेकमुनि ताहरी, टाळो भवभय फंद. ॥ माता० ६ ॥

॥ तवन १४ मुं ॥

प्रथम जिनेश्वर प्रणमीए, जास सुगंधी काय;

कल्पवृक्षपरे तास इंद्राणी नयन जे, भृंगपेरे लपटाय. ।१। रोग उरोग तुज नवि नडे, अम्रत जे आस्वाद; तेहथी प्रतिहत तेहमांनुं कोइ नवि करे, जग‥ं तुमशुं वाद. ।२। वगर धोइ तुज निरम‥ो, काया कंचनवान; नहि परस्वेद लगार तारे तुं तेहने, जे धरे ताहरुं ध्यान. ॥३॥ राग गयो तुंजमन थकी, तेहमां चित्त न कोय; रुधिर आमिषथी राग गयो तुज जन्मथी, दूध सहोदर होय. ॥४॥ श्वासोश्वास कमळ समो, तुंज लोकोतर वाद; देखे न आहार निहार चर्मचक्षु धणी, एवा तुज अवदात ॥५॥ चार अतिशय मुळथी, ओगणीश देवनां कीध; कर्म खप्याथी अग्यार चोत्रीस इम अतिशया, समवायंगे प्रसिद्ध. ॥ ६ ॥ जीन उत्तम गुण गावतां गुण आवे निज अंग; पद्म विजय कहे एम समय प्रभु पाळजो; जेम थाउं अक्षय अभंग. प्रथम जीनेश्वर. ॥७॥

॥ तिर्थमाळानुं स्तवन. ॥

शेत्रुंजे रिखभ समोसर्यो, भला गुण भर्या रे; सिध्या साधु अनंत, तिरथ ते नमुंरे. त्रण कल्याणक तिहा थयां, मुगते गयारे; नेमीश्वर गिरनार ॥ तिरथ. ॥ १ ॥ अष्टापद एक देहरो, गिरि शेहरो रे; भरते भराव्या बिंब ॥ तिरथ. ॥ २ ॥ आबु चोमुख अति भलो, त्रिभुवन तीलोरे; विमल वसे वस्तुपाळ. ॥ तिरथ. ॥ ३ ॥ समेताशिखर सोहामणो, रळियामणो रे; सिध्था तिर्थंकर वीस. ॥ तिरथ. ॥ ४ ॥ नयरी चंपा निरखीए, हइडे हरखीए रे; सिध्या श्री वासुपूज्य. ॥ तिरथ. ॥ ५ ॥ पूरव दिशे पावापुरी, रिद्धे भरी रे; मुगति गया महावीर. ॥ तिरथ. ॥ ६ ॥ जेसलमेर झुहारीए, दुःख वारीए रे; अरिहंत बिंब अनेक. ॥ तिरथ. ॥ ७ ॥ वांकानेरज वंदीए, चीर नंदीए रे, अरि-

हंत देरां आठ. तिरथ ॥८॥ सोरीःरो संखेश्वरो, पंचासरो रे; फलोधी थंभण पास. ॥ तिरथ. ॥९॥ अंतरकि अंजावरो, अमीझरोरे; जीरावलो जगनाथ, ॥ तिरथ. ॥ १० ॥ त्रिलोक्य दिपक देहरो, जात्रा करोरे; राणकपुरे रे सहेस. ॥ तिरथ. ॥११॥ नाडुलइ जादवो, गोडी स्तवो रे; श्री वरःाणो पास. ॥ तिरथ. ॥ १२ ॥ नंदिश्वरनां देहरां, बावन्न भलां रे; रुचक कुंडले च्यार च्यार. ॥ तिरथ. ।१३। ःास्वति असास्वति, प्रतिमा छतीरे; स्वर्ग मृत्यु पाताळ. ॥ तिरथ. ॥ १४ तिरथ जात्रा फळ तिहां होज्यो मुज इहां रे; समयसुंदर कहे एम. ॥ तिरथं. ॥ १५ ॥

॥ श्री पंचतीर्थनुं स्तवन ॥

[चोवी ःचोकनी देशी.]

हे सा.ःवजा, नेक नजर करी नाथ सेवक.

वारी. हे सा.बजो, महेर करी पूजा फळ मुज
आलो, प्रभु तुज मुरति मोहनवेली, पुजे सूर अ-
च्छरा अलवेली; वर घनसार केसरशु मेली. ॥ हे
साहेवजी. ॥ १ ॥ सिद्धाचळातिर्थ भवि सेवो, चौद-
क्षेत्रे तिरथ नहीं एवो; एम बोले देवाधि देवो. ॥
हे साहेवजी. ॥ २ ॥ गीरनारे जइए नेम पासे,
ज्हां भाविजन सिद्धि जाशे; जस ध्याने पाति-
कडां नासे ॥ हे साहेवजी० ॥ ३ ॥ आबुगढे आ-
देजिनराया, नेंमनाथ शिवादेवी जाया; जस चो-
सठ इंद्रे गुण गाया ॥ हे साहेवजी० ॥४॥ वळी समे-
तसिखरे जगना इश, गया मोक्षे जिनराज वीश; ध्ये-
य ध्यावो भविजन निश दीश ॥हे साहेवजी० ॥५॥
अष्टापदे सकल कर्म टाळी, प्रभु वरी । शिव वधु
लटकाळी; आदिश्वर पूजतां दीवाळी ॥ हे साहे-
वजी० ॥ ६ ॥ ए आदे तिर्थ प्रणमो मनरंगे, वळी

पूजो प्रभुने नव अंगे; कहे धर्मचंद्र अति उमंगे ॥ हे साहेबजी० ॥७॥

॥ गिरनारजीनुं स्तवन. ॥

तोरणथी रथ फेरी चाल्या कंथरे ॥प्रीतमजी आठ भवनी प्रीतडी तोडी तंत ।मारा प्रीतमजी०। नवमे भव पण नेह न आण्यो मुजरे ॥प्रीतमजी०॥ तो शें कारण एटले आववुं तुज । मारा प्रीतमजी० । एक पोकार सुणी तीर्यचनो इमरे ॥ प्रीतमजी० ॥ मुको अबळा रोती प्रभुजी कीम ।मारा प्रीतमजी०। खट जीवना रखवाळमां सीरदाररे ॥ प्रीतमजी० ॥ तो केम टळवंती स्वामी मुको नार ।मारा प्रीतमजी०। शिववधु केरुं एवुं केवुं रुपरे ॥प्रीतमजी०॥ मुज मुकीने चित्तमां धरी जिन भूप ॥ मारा प्रीतमजी०॥ जीनजी लीए सहसावनमां व्रत भाररे ॥प्रीतमजी०॥ घातीकरम खपावीने निरधार ॥ मारा प्रीतमजी०॥

केवळ रिद्धि अनंती प्रगट कीधरे ॥ प्रीतमजी० ॥ जाणी राजुल इम प्रतिज्ञा लीध ।मारा प्रीतमजी०। जे प्रभुए कीधुं करवुं तेहरे ॥प्रीतमजी०॥ एम कही व्रतधर थइ प्रभु पासे जेह ॥ मारा प्रीतमजी० ॥ प्रभु पहेलां निज सोक्यनुं जोवा रुपरे ॥प्रीतमजी०॥ केवळज्ञान लही थइ सिद्ध स्वरुप ॥ मारा प्रीतमजी० ॥ शिववहु वरीआ जिनवर उत्तम नेमरे ॥प्रीतमजी०॥ पद्म कहे प्रभु राखो अविचळ प्रेम ॥ मारा प्रीतमजी० ॥

॥ समेतशिखरजीनुं स्तवन ॥

जइ पूजो लाल, समेतशिखर गिरिउपर पासजी शामला, जीन भगति लाल, करतां जिन पद पावे टळे भव आंबळा ॥ ए आंकणी ॥ छहरी पाळी दरिसण करीए, भव भव संचित पातीक हरीएं ॥ निज आतम पुन्य रसे भरीए ॥ जइ पुजो लाल० ॥१॥

ए गिरिवर नित्य शेवा कीजे, जीमं शीवसुख
करमां लीजे ॥ चिदानंद सुधारस नित्य पीजे ॥
जइ पुजो लाल० ॥ २ ॥ जीहां शीवरमणी वरवा
आव्या, अजीतादिक वीसे जिनराया ॥ बहु
मुनिवर जिन शिववधु पाया ॥ जइ पुजो लाल०
॥३॥ तेणे ए उत्तम गिरि जाणो, करो सेवा आत-
मकरां श्याणो ॥ ए फरी फरी नहीं आवे टाणो ॥
जइ पुजो लाल० ॥४॥ तुमे घन कंचनना माया,
करता असुची कीधी काया ॥ केम तरशो त्रीण ए
गिरि राया ॥ जइ पुजो लाल० ।५। इम शुभ मति
वचन सुणी ताजा, ए भजो जग गुरु आतम राजो ॥
गिरि फरशो धरी मन सुची माजा ॥ जइ पुजो
लाल० ॥६॥ संवतसर रिखि गजचंद समे, फागण
सुदी तीज बुधवार गमे ॥ गिरि दरशन करतां
चित रमे ॥ जइ पुजो लाल० ॥ ७ ॥ प्रभुपद

प ्तणी सेवा, करतां नित्य ल ाए शिव मेवा॥कहे रूप विजय मुज ते हेवा ॥ जइ पुजो लाल० ॥८॥

अष्टापदनुं स्तवन.

(कुंवर गभारो नजरे देखतांजी.—ए देशी.)

चउ अठ दश दोय वंदीएजी, वरतमान जगदीशरे; अष्टापदगिरि उपरेजी, नमतां वाधे जगीश रे. ॥ चउ० ॥१॥ भरत भरतपति जिन मुखेजी, उच्चरीयां व्रत बाररे; दर्शन शुद्धिने कारणेजी, चोवीस प्रभुनो विहाररे ॥चउ० ॥२॥ उंचपणे कोश तीग कह्युंजी, योजन एक विस्ताररे; निज निज मान प्रमाण भरावीयाजी, बींब स्वपर उपगार रे ॥चउ० ॥३॥ अजीत्तादिक चउदाहीणेजी, पश्चिमे पउमाइ आठरे; अनंत आदे देश उंतरेजी, पूर्वे रिखभ वीर पाठरे ॥ चउ० ॥४॥ रिखभ अजीत पूर्वे रह्याजी, ए पण आगमपाठरे; आत्मशक्ति करे जात्राजी, ते भवमुक्ति वरे हणी आठरे ॥ चउ०

॥५॥ देखी अचंभो श्री सिद्धाचळेजी, हुआ असंख्य उद्धाररे; आज दीन पण एणी गिरिजी, झगमग चैत्य उद्धाररे ॥ चउ० ॥ ६ ॥ रहेशे उत्सरपीणी लगेजी, देव महिमा गुण दातार; सिंहनी सत्यादिक धीरपणेजी, वसुदेव हींडनी साखरे ॥ चउ० ॥७॥ केवळी जिनमुख में सुण्युंजी, एणे वांचे पाठ पठायरे; श्री शुभवीर वचन रसेजी, गाया रिखभ [illegible]ठायरे ॥ चउ० ॥ ८ ॥

॥ आबुजीनुं स्तवन ॥

[कोइ लो परवत धूधलो रे ए देशी.]

आबु अचळ रळिआमणोरे लोल, देलवाडे मनोहार सुखकारीरे; वादळीए जेसर घाघुरे लोल, देवळ दीपे च्यार बलिहारीरे. भाव धरीने भेटीए रे लोल ॥ आंकणी. ॥ बार पादशाह वश करी रे लोल, विमळ [illegible] सार ॥ सु० ॥ तेणे प्रासाद

नेमइओरे लोल, रिखभ जगदाधार ॥ब०॥ आबु० ॥ १ ॥ तेह चैत्यमां जिनवरुरे लोल, आठसेंने छोतेर ॥ सु० ॥ जेह दीठे प्रभु सांभरेरे लोल, मोह कर्यो जीणे जेर ॥ ब० ॥ आबु० ॥२॥ द्रव्य भरी धरती भलीरे लोल, लीधो देवळ काज ॥ सु० ॥ चैत्य तिहां मंडाविउरे लोल, लेवा शिवपुर राज ॥ ब० ॥ आबु० ॥३॥ पंदरसें कारीगरेरे लोल, दीवीधरा प्रत्येक ॥ सु. ॥ तेम मरदनकारक वळीरे लोल, वस्तुपाळ ए विवेक॥व.॥आबु.॥४॥ कोरणी वोरणी तिहां करीरे लोल, दीठां बने ते वात ॥सु.॥ पण नावि जाए मुखे कहिरे लोल, सुर गुरु सम विख्यात ॥ ब. ॥ आबु. ॥ ५ ॥ त्रणे वरसे निपन्योरे लोल, ते प्रासाद उत्तंग ॥सु.॥ बार कोढी त्रेपन लक्षनेरे लोल, खरच्या द्रव्य उछरंग. ॥ब. आबु. ॥६॥ देराणी जेठाणीना गोखलारे लोल, देखतां हरख

ते थाय ॥सु.॥ लाख अढार खरचीआरे लोल, धन धन एहनी माय ॥व,॥ आबु. ॥७॥ मुळनायक नेमिसरुरे लोल, जन्मथकी ब्रह्मचार ॥ सु. ॥ निज सत्ता रमणी थयारे लोल, गुण अनंत आधार ॥व.॥ ॥आबु. ॥ ८ ॥ च्यारसें ने अडसठ भलारे लोल जिनवर बिंब विशाळ ॥सु.॥ आज भले में भेटीआ रे लोल, पाप गयां पाताळ ॥व.॥आबु,॥९॥ रिखभ धातुमयी देहरे रे लोल, एकसो पंस्ताळीश बिंब ॥सु.॥ चोमुख चैत्य जुहारीरे लोल, मरुधरमां जीम अंब ॥ व. ॥ आबु. ॥ १० ॥ बाणुं काउस्सग्गीआ तेहमांरे लोल, अगन्याशी जीनराय ॥सु-॥ अचलगढे बहु जिनवरारे लोल, वंदु तेहना पाय ॥व.॥ आबु. ॥११॥ धातुमयी परमेश्वरुरे लोल, अद्भुत जास स्वरुप ॥सु॥ चउमुख जिन वंदतां रे लोल, थाए जिनगुण भुप ॥व.॥ आबु. ॥१२॥ अढारसेंने

अढारमांरे लोल, चइतर वदी त्रीज दीन ॥ सु. ॥ चालण [illegible]रना संघशुंरे लोल, प्रणमी मयो धन धन ॥ब.॥ आबु. ॥१३॥ तेम शान्ती जगदीसरुरे लोल, जात्रा करी अदभुत ॥ सु. ॥ जे देखी जिन सांभेररे लोल, सेव करे पुरहुत ॥ ब. ॥ आबु. ॥१४॥ इम जाणी आबुतणीरे लोल, जात्रा करशे जेह ॥सु.॥ जिन उत्तम पद पामशेरे लोल, पद्मविजय कहे तेह ॥ब.॥ आबु. ॥१५॥

॥ श्री सीमंधरस्वामीनुं स्तवन ॥

सुणो चंदाजी, श्री मंधर परमातम पासे जाजो; मुज विनतडी, प्रेम धरीने एणीपरे तुमे संभळावजो ॥ जे त्रण्यभुवननो नायक छे, जस चोसठ इंद्र पायक छे; ज्ञान दरिसण जेहने खायक छे ॥ सुणो ॥ १ ॥ जस कंचनवरणी काया छे, जस धोरी लंछन पाया छे; पुंडरिकागिरी नगरीनो राया छे ॥

सुणो. ॥२॥ बार प्रखदामांय बिराजे छे, जस चो-
त्रीस अतिशय छाजे छे; गुण पांत्रीस वाणींए गा-
जे छे ॥सुणो. ॥३॥ भविजनने ते पडिबोहे छे, तुम
अधिक शितळ गुण सोहे छे; रुप देखी भाविजन
मोहे छे ॥सुणो.॥४॥ तुम शेवां करवा रातियो छुं.
पण भरतमां दूरे वसिओ छुं; महा मोहराय कर फ-
सियो छुं ॥सुणो.॥५॥ पण साहिब चित्तमां धरीयो
छे, तुम आणा खडग कर ग्रहीओ छे; तेथी कांइ-
क मुजथी डरीयो छे ॥सुणो. ॥६॥ जिन उत्तम पुंठ
हवे पुरो, कहे पद्मविजय थाउं शुरो; तो वाधे मुज
मन अति नुरो ॥ सुणो. ॥ ७ ॥

राणकपुरनुं स्तवन.

श्री राणकपुर रळिआमणुंरे लोल, श्री आ-
दीश्वर देव मन मोह्युंरे ॥ उत्तंग तोरण देहरूंरे
लोल, निरखीजे नित्य मेव ॥मन०॥ श्री०॥१॥ च-

उवीस मंडप च्उ दीसेरे लोल, चौमुख प्रतिमा च्यार ॥मन०॥ त्रिभुवन दीपक देहरुंरे लोल, स-मोवड नहीं संसार ॥मन०॥श्री०॥२॥ देहरी चउ-राशी दीपतीरे लोल, मांडयो अष्टापद मेर ॥मन.॥ भले झुहार्यां भोंयरांरे लोल, सुतां उठी सवेर ॥ मन० ॥ श्री० ॥३॥ देश जाणी सो देहरांरे लोल, मोटो देश मेवाड ॥मन०॥ लाख नवाणुं लगावीयां रे लोल, धन धरणे पोरवाड ॥मन०श्री०॥४॥ खर-तरगच्छही खांतशुंरे लोल, निरखतां सुख थाय ॥मन० ॥ पांच प्रासाद बीजा वळीरे लोल, जोतां पातक जाय ॥मन०॥ श्री० ॥५॥ आज कृतारथ हुं थयोरे लोल, आज थयोरे आणंद ॥मन०॥ यात्रा करी जिनवर तणीरे लोल, दूर गयुं दुःख दंद ॥मन०॥श्री०॥६॥ संवत सोळने छोहोतरीरे लोल, मागसर मास मोझार ॥ मन० ॥ राणकपुर यात्रा करीरे लोल, समयसुंदर सुखकार ॥मन०श्री०॥७॥

भाग २ जो.

श्री रिखवदेवनुं स्तवन.

(महाविदेह क्षेत्र सोहामणुं–ए देशी.)

जगजीवन जग वहालहो, मरुदेवीनो नंद लालरे; मुख दीठे सुख उपजे, दरशन अतिही आणंद लालरे ॥ जग. ॥१॥ आंखडी अंबुज पांखडी, अष्टमी ससी सम भाल लालरे; वदन ते शारद चंदलो, वाणी अति रसाळ लालरे ॥जग. ॥२॥ लक्षण अंगे विराजतां, अडहीय सहस उदार लालरे; रेखा कर चरणादिके, अभिंतर नहीं पार लालरे ॥जग. ॥३॥ इंद्र चंद्र रवि गिरितणा, गुण लइ घडीयुं अंग लालरे; भाग्य कियां थकी आवीयुं, अचरिज एह उत्तंग लालरे ॥जग. ॥४॥ गुण सघळा अंगे कर्या, दूर कर्या सवि दोष लालरे; वाचकज[illegible] विजये थुण्यो, देजो सुखनो पोख लालरे ॥जग. ॥५॥

श्री अजीतनाथनुं स्तवन.

मारुं मन मोह्युं रे श्री विमलाचळे रे.—ए देशी.

पंथडो निहाळुंरे बीजा जीनतणोरे. अजीत अजीत गुण धाम; जे ते जीत्यारे तेणे हुं जीतियोरे, पुरुष किस्युं मुज नाम ॥ पंथडो. ॥ १ ॥ चरम नयण करी मारग जोवतोरे, भूल्यो सयल संसार; जेणे नयणे करी मारग जोइएरे, नयण ते दिव्य विचार ॥पंथडो. ॥२॥ पुरुष परंपर अनुभव जोवतांरे, अंधो अंध पुलाय; वस्तु विचारेरे जो आगमे करीरे, चरण धरण नहीं ठाय. ॥ पंथडो. ॥ तर्क विचारेरे वाद परंपरारे, पार न पहोंचे कोय; अभिमते वस्तु वस्तुगते कहेरे, ते विरला जगजोय ॥ ॥ पंथडो ॥ वस्तु विचारेरे दिव्य नयण तणोरे, विरह पंथडो निरधार; तरतम जोगेरे तरतम वासना रे, वासित बोध आधार. ॥ पंथडो. ॥ काळलब्धि

लही पंथ निहाळशुंरे, ए आशा अविहंब, ए जन जीवेरे जीनजी जांणजोरे, आनंदघन मत अंब. ॥ पंथडो. ॥

श्री संभवनाथनुं स्तवन.

साहिब सांभळो रे, संभव अरज अमारी; भवो भव हुं भम्योरे; ना लही सेवा तुमारी; नरकनी गोदमां रे; तिहां हुं बहुं भव भमीओ, तुम विना दुःख सह्यांरे; अहर्निश क्रोधे धमधमीओ ॥ साहिब. ॥ १ ॥ इंद्री वश पडयोरे, पाळ्यां वृत नवी हुंशे, त्रस पण नवि गण्यारे, हणिया थावर हुंशे, वृत पण चित नवी धर्यारे, वीजुं साचुं न बोल्युं; पापनी गोठडीरे, तिहां में हैडलुं खोल्युं. ॥ साहिब. ॥ २ ॥ चोरी में करीरे, चौविह अदत्त न टाळ्युं; श्री जिन आणशुंरे, में नवी संजम पाळ्युं; मधुकरतणी परेरे, शुद्ध न अहार गवेस्यो, रसना लाल-

चेरे, विरस पींड उवेख्यो. ॥साहिब. ॥३॥ नरभव दोहिलोरे, पामी मोह वश पडीयो; परस्त्री देखीने रे, मुज मन त्यां जइ अडीयो; काम न को सर्यारे, पापे पींड में भरीओ. शुद्धबुद्ध नवी रहीरे, तेणे नवी आतम तार्यो. ॥ साहिब. ॥ ४ ॥ लक्ष्मीनी लालचेरे, में बहु दीनता दाखी; तोपण नवी मळीरे, मळी तो नव रही राखी; जे मन अभिलखेरे, तेह तो तेहथी नासे; तृण सम जे गणेरे, तेहने नित्य रहे पासे. ॥ साहिब. ॥५॥ धन्य धन्य ते नरारे, एहनो मोह विछोडी, विषयने वारीने रे, जेहने धर्ममां जोडी; अभक्ष ते में भख्यां रे, रात्रीभोजन कीधां; व्रत नवि पाळीयां रे जे हतां मुळथी लीधां, ॥साहिव. ॥६॥ एम अनंता भव भम्योरे, भमतां साहिव मळियो; तुम विण कोण दियेरे, बोध रयण मुज बळीयो; संभव आपज्योरे

चरण कमळ तुज सेवा; नय एम विनवेरे, सुणज्यो देवाधि देवा ॥ साहिब. ॥ ७ ॥

श्री सुमतिनाथनुं स्तवन.

(झांझरीआ मुनीवरनो.–ए देशी.)

सुमतीनाथ गुणस्युं मीलीजी, वाधे मुज मन प्रीत; तेल बिंदु जेम विस्तरेजी, जळमांही भली रीत. सोभागी जिमशुं, लाग्यो अविहड रंग ॥१॥ सज्जनशुं जे प्रीतडीजी, छानी ते न रहाय; परिमल कस्तुरी तणोजी, महिमा एम कहेवाय. ॥ सो. ॥२॥ अंगाळिए नवि मेरु ढंकाए, छाबडीए रवि तेज; अंजली मांहे जेम गंग न माए, मुज मन तेम प्रभु हेज. ॥सो.॥३॥ हुओ छपन अधर अरुणवर, खातां पान सुरंग; पीवत भरभर प्रभु गुण प्याले, तेम मुज प्रेम अभंग. ॥सो.॥४॥ ढांकी इक्षु परालस्युंजी, न रहे लहि विस्तार; वाचकजश कहे प्रभु गुणेजी,

तेम मुज प्रेम प्रकार. ॥ सो. ॥५॥

॥ श्री चंद्रप्रभुजीनुं स्तवन ॥

॥ रायजी अमने हीए आंगी.–ए देशी. ॥

जीनजी चंद्रप्रभु अवधारो के, नाथ नि ाळजोरे लोल; बमगी बिरद गरीब [illegible], वाचा पाळजोरे लोल ॥ हरखे हुं तम सरणे आयो के; मुजने राखजोरे लोल, चोरटा चार चुगल जे भुंडा के, तेने दूरे नांखजोरे लोल. ॥ २ ॥ प्रभुजी पंचतणी परसंसा के, रुडी थापजोरे लोल; मोहन महेर करीने मुजने, दरिशन आपजोरे लोल ॥ ३ ॥ तारक तुम पालव में झाल्यो के, हवे मुने तारजोरे लोल; कुत्तरी कुमति थइ छे केडे के, तेने दूरे वारजोरे लोल. ॥ ४ ॥ सुंदरी सुमति सोहागण सारी के, प्यारी छे घणुंरे लोल; तात जीते त्रिण जीवे, चउद भुवन केरुं आंगणुंरे लोल. ॥ ५ ॥ लखगुण

लखमण राणीए जाया के, मुजमन आवजोरे लोल; अनुपम अनुभव अमृत मीठी के, सुखडी लावजो लोल. ॥६॥ दीपती दोढशो धनुष परिमाण के, प्रभुजीनी देहडीरे लोल; देवनी दस पूरव लखमान के, आयुष वेलडीरे लोल. ॥७॥ निगुणी निरागी पण रागी के, मनमांहे रह्यारे लोल; शुभगुरु सुमतिविजय सुपसाय के, रामे सुख लह्यांरे लोल. ॥८॥

श्री श्रेयांसनाथनुं स्तवन.

(करम न छुटे रे प्राणीआ-ए देशी.)

तुमे बहु मित्रीरे साहेबा, महारे तो मन एक ॥ तुम विण बिजोरे नवि गमे, ए मुज मोटीरे टेक॥ श्री श्रेयांस कीरपा करो ॥ए आंकणी॥ मन राखो तमे सवितणां, पण किहां एक मळी जाओ; ललचावी लख लोकने, साखी सहज न थाओ ॥श्री० ॥२॥ राग भरे जन मन रहो, पण तिहुं काळ

वैराग; चित्त तुमारे समुद्रनो, कोइ न पामेरे त्याग ॥श्री० ॥३॥ एहवा शुं चित्त मेळव्युं, केळव्युं पहेलां न कांइ; शेवक निपट अबुज छे, निरवहस्यो तुमे शांइ ॥ श्री० ॥ ४ ॥ निरोगी सुर केम मिले, पण मळवानो एकांत; वाचक जश कहे मुज मील्यो, भगती ते कामण तंत.

श्री वासुपुज्यनुं स्तवन.

वासुपुज्य जिन त्रिभुवन स्वामी, घन नामी परनामीरे; निराकार साकार सचेतन, करम करम फळ कामीरे.।वा॥१। निराकार अभेद संग्राहक, भेद ग्राहक साकारोरे; दरशन ज्ञान दुभेदे चेतन, वस्तु ग्रहण व्यापारोरे.।वा.।२। कर्त्ता परिणामी परिणामो, कर्म जे जीवे करीएरे; एक अनेक रुप नय वादें, नियते नय अनुसरियेरे. ॥वा. ॥३॥ दुःख सुखरुप करमफळ जाणो, निश्चय एक आनंदोरे; चेतनता

परिणाम न चुके, चेतन कहे जिनचंदोरे ॥वा.॥ ॥४॥ परिणामी चेतन परिणामो, ज्ञान करमफळ भावीरे; ज्ञान करमफळ चेतन कहीये, लेजो तेह मनावोरे ॥वा.॥ ॥५॥ आत्मज्ञानी श्रमण कहावे, बीजा तो द्रव्यलिंगीरे; वस्तु तेजे वस्तु प्रकाशे, आनंदघन मति संगीरे ॥वा. ॥६॥

श्री धर्मनाथनुं स्तवन.

धर्म जीनेश्वर गाउ रंगशुं, भंग म पडशो हो प्रीत; जीनेश्वर० बीजो मन मंदिर आणुं नहीं, ए अम कुलवट रीत. ॥ जीनेश्वर० ॥ धर्म. ॥ १ ॥ धरम धरम करतो जग सहु फिरे, धरमनो न जाणे हो मर्म; ॥जीनेश्वर.॥ धरम जीनेसर चरण गह्या पछी, कोइ न बांधे हो कर्म. ॥ जीने० ॥ धर्म० ॥२॥ प्रवचन अंजन जो सदगुरु करि, देखे परम निधान; ॥ जीने० ॥ हृदय नयन निहाळे जग

धणी, महिमा मेरु समान. ॥जीने० धर्म. ॥ ३ ॥ दोडत दोडत दोडत दोडीयो, जेती मननीरे दोड; ॥ जीने० ॥ प्रेम प्रतीत विचारो ढुंकडी, गुरु गम लेजोरे जोड. ॥ जीने० ॥ धर्म. ॥ ४ ॥ एक पंखो केम प्रीति वरे पडे, उभय मिल्या हुए संधि ॥जीने० ॥हुं रागी हुं मोहे फंदीयो, तुं नीरागी निरबंध ॥ जीने० ॥ धर्म. ॥ ५ ॥ परम निधान प्रगट मुख आगळे, जगत उलंघी हो जाय; ॥जीने०॥ ज्योति विना जुओ जगदीशनी, अंधो अंध पलाय. ।जीने० ॥धर्म. ॥६॥ निर्मळ गुण मणि रोहण भुधरा, मुनिजन मानस हंस; ॥जीने०॥ धन्य ते नगरी धन्य वेळा घडी, माता पिता कुळ वंश. ॥जीने०॥धर्म. ॥७॥ मन मधुकर वर करजोडी कहे, पद ंज निकट निवास; ॥जिने०॥ धन नामी आनंदघन सांभळो, ए शेवकनी अरदास. ॥जीने० ॥धर्म० ॥८॥

श्री शांतिनाथनुं स्तवन.

धन दीन वेळा धन घडी तेह अचिरानो नंदन जीनजी भेटस्युंजी लहीस्युं रे सुख देखी मुखचंद, विरह व्यथानां दुःख सवि भेटस्युंजी.।१। जाण्योरे जेणे तुज गुण लेश, बीजोरे रस तेहने मन नवि गमेजी; चाख्योरे जेणे अमी लवलेश, बाकसबुकस तस न रुचे केमेजी. ॥ २ ॥ तुज समकितरस स्वादनो जाण, पापकुं भगते बहु दीन सेवीयुंजी; सेवा जे करमने जोगे तोहे, वांछे ते समकित अमृत धुरे लख्युंजी. ॥ ३ ॥ ताहरुं ध्यान ते समकितरुप, तेहज ज्ञानने चारित्र तेह छेजी; तेहथीरे जाए सघळां हो पाप, ध्याता रे ध्येय स्वरुप होये पछेजी. ॥ ४ ॥ देखीरे अद्‌भूत ताहरुं रुप, अचरिजे भविकारुपी पद वरेजी; ताहरी गत तुं जाणे हो देव, समरण भजन ते वाचकजश कहेजी. ॥ ५ ॥

॥ श्री मल्लिनाथनुं स्तवन ॥

॥ शेत्रुंजय ऋषभ समोसर्या–ए देशी. ॥

मृगशिर शुदि एकादशी, दिने जाया रे; त्रिभुवन भयोरे उद्योत, सेवे सूर रायारे. ॥ १ ॥ सुखीया थावर नारकी, शुभ छायारे; पवन थया अनुकुळ, सुखाला वायारे. ॥ २ ॥ अनुक्रमे जोवन पामीया, सुणी आयारे; पूरवना षट मित्र, कही समजायारे. ॥३॥ शुदि एकादशीने दिने व्रत पाया रे; तिणे दिने केवळनाण, लहे जिनरायारे. ॥ ४ ॥ ज्ञान विमळ महिमा थकी, सुजस सवा रे; मल्लि जिनेसर ध्याने, नवनिधि पायारे. ॥ ५ ॥

॥ श्री नेमनाथनुं स्तवन ॥

॥ गरबानी देशीमां ॥

जइने रहेजो मारा वाहालाजीरे, श्री गिरनारने गोख ॥ जइने० ॥ अमे पण तिहां आवीशुं

॥मारा०॥ ज्यारे पामीशुं जोख ॥ जइ० ॥१॥ जान लेइ जुनागढे ॥मारा०॥आव्या तोरण आप ॥जइ०॥ पशुआं पेखी पाछा वळ्या ॥मारा०॥ जोतां न दीधो जवाब ॥जइ०॥२॥ सुंदर आपण सरिखा ॥मारा०॥ जोतां नहीं मळे जोड ॥जइ०॥ बोल्या अणबोल्या करो ॥मारा०॥ ए वाते तमने खोड ॥ जइ०॥३ ॥ हुं रागी तुं वैरागीओ ॥मारा०॥ जगमां जाणे सहु कोय ॥जइ०॥ रागी तो लागी रहे ॥मारा० वैरागी रागी न होय ॥ जइ०॥४॥ वर बीजो हुं नवी वरुं ॥मारा०॥ सघळा महेली संवाद ॥जइ०॥ मोहनीयाने जइ मळी ॥मारा०॥ मोटा साथे श्या वाद ॥जइ०॥५॥ गढ तो एक गिरनार छे ॥मारा०॥नर तो छे एक श्री नेम ॥जइ०॥ रमणी एक राजेमति ॥मारा०॥ पूरो पाडयो जेणे प्रेम ॥जइ०॥६॥ वाचकउदयनी वंदना ॥मारा०॥ मानी लेज्यो महाराज

॥जइ०॥ नेम राजुल मुक्ते मळयां ॥मारा०॥ सार्यां आतम काज ॥जइने० ॥७॥

॥ श्री नेमनाथनुं स्तवन ॥

॥ आवो जमाइ प्राहुणा, जयवंताजी–ए देशी. ॥

निरख्यो नेमि जिणंदने, अरिहंताजी. राजी॰ मति कर्यो त्याग; भगवंताजी. ब्रह्मचारी संयम ग्र॰ ह्या ॥अ०॥ अनुक्रमे थया वितराग ॥भ०॥१॥ चा– मर चक्र सिंहासन ॥अ०॥ पाद पीठ संयुक्त ॥भ०॥ छत्र चाले आकाशमां ॥अ०॥ देव दुंदुभी वर उत्त ॥भ० ॥ २ ॥ सहस जोयण ध्वज सोहतो ॥अ० ॥ प्रभु आगळ चालंत ॥भ०॥ कनक कमल तव उपरे ॥अ०॥ विचरे पाय ठवंत ॥भ०॥३॥ चार मुखे दी- ये देशना ॥अ०॥ त्रण गढ झाक झमाल ॥ भ० ॥ केश रोम श्मश्रु नखा ॥अ०॥ वाधे नहीं कोइ काळ ॥भ०॥४॥ कांटा पण उंधा होय ॥अ०॥ पंच विषय

अ- कुळ; ॥भ०॥ षट ऋतु सम काळेफळे ॥अ०॥
वायु नहीं प्रतिकुळ ॥भ॥५॥ पाणी सुगंध सुर कु-
सुमनो ॥अ०॥ वृष्टी होये सुरसाल ॥ भ० ॥ पंखी
दीये सुप्रदक्षिणा ॥अ०॥ वृक्ष नमे असराल॥भ०
॥६॥ जिन उत्तम पद पद्मनी ॥ अ० ॥ सेव करे
सुर कोडी ॥भ०॥ चार निकायना जघन्यथी ॥अ०॥
चैत्य वृक्ष तेम जोडी ॥भ०॥७॥

श्री नेमनाथनुं स्तवन.

सामळीयो त्यागीने हुं तो रागी, वालारे मारा
संजमशुं रढ लागी; सामळीयो त्यागीने हुं तो रा-
गी. ॥टेक.॥वा.॥ वारो नेम नगीनानो रागी॥वा.॥
मा.॥ सुंदर श्याम सोभागी ॥ वा.॥ मा. ॥ संजम
लीए वडभागी ॥सामळीयो॥२॥वा.॥ घड गिरना-
रनी घाटे; मोहन मने मळशे हवे ए वाटे; जइ
हुं तो हाथ मेलावीश माथे ॥सामळीयो ॥३॥वा.॥

मा. ॥ जइरे हवे राजुल नेमनी पासे, लीएरे हवे संजम अति उलासे; हांरे नेमनाथ पहेली शिव जाशे ॥सामळीओ॥४॥वा.॥मा.॥ दंपती शिवसुख मळीओ॥ वा.॥ मा. ॥ विरह दावानल टळीओ ॥ वा. मा. ॥ अगरो लगो गुण भरीयो ॥ सामळीओ ॥५॥वा.॥मा.॥ कहे दीप सुणो एक मोरी ॥ वा. ॥ मा.॥ तुमे तारी राजुल नारी ॥वा.॥ मा. ॥ तुमे हमने करो मोहवारी ॥ सामळीओ ॥ ६ ॥

श्री पार्श्वनाथनुं स्तवन.

अंतरजामी सुण अलवेसर, महिमा त्रिजग तुमारो सांभळीने हुं आव्यो तीरे, जनम मरण दुःख वारो शेवक अरज करे छे राज, अमने शिवसुख आपो. ॥१॥ सहुकोनां मनवंछित पूरो, चिंता सहु- नी चुरो; एवुं बिरुद छे राज तमारुं, केम राखोछो दूरे ॥ शेवक ॥ २ ॥ शेवकने वलवलतो देखी, मनमां

महेर न धरशो; करुणासागर केम कहेवाशो जो उपकार न करशो. ॥शेवक॥३॥ लटपटनुं हवे काम नही छे, प्रत्यक्ष दरीसन दीजे; धुआडे धीजुं नही साहिब, पेट पडया पतीजे ॥शेवक॥४॥ श्री संखेश्वर मंडण स्वामी, विनतडी अवधारो; कहे जिन हर्ष मया करी मुजने, भवसागरथी तारो ॥शेवक॥५॥

श्री पार्श्वनाथनुं स्तवन.

रातां जेवां फुलडांने, सामळ जेवो रंग; आज तारी आंगीनो, कांइ अजब बन्यो छे रंग. प्यारा पासजी हो लाल, दिनदयाळ मुने नयणे निहाल ॥ए आंकणी. ॥१॥ जोगीवाडे जागतो ने, मातो धिंगडमल्ल; सामलो सोहामणोने जीत्या आडे मल्ल प्यारा. ॥२॥ तुं छे मारो साहीबोने, हुं छुं तारो दास, आश पूरो दासनी, कांइ सांभळी अरदास ॥प्यारा॥३॥ देव सघळा दीठा तेमां, एक तुं

अवल्ल; लाखेणुं छे लटकु ताहरुं, देखी रीझे दील्ल ॥प्यारा.॥४॥ कोइ नमे पीरने, ने कोइ नमे राम; उदयरत्न कहेरे प्रभु, मांरे तुमशु काम ॥ प्यारा पासजी हो लाल. ॥५॥

श्री अजरापार्श्वनाथनुं स्तवन.

(गरबानी देशी.)

हांरे मारे आजनी घडी ते रळियामणी जो, अजरापासजी पूज्यानी वधामणी जो ॥मारे आजनी० ॥ १ ॥ पूरो पूरोरे शोभाशण शाथीओ जो, मारे मंदिरे पधारे पास हाथीओ जो ॥ मारे आज. ॥२॥ हुं तो मोतीडाना चोक पूरावती जो, अजर पासजीनी आंगीओ रचावती जो ॥ मारे आज. ॥३॥ हुं तो चंबेलीना थंभ रोपावतीजो, अजरापासजीने पधरावतीजो ॥मारे आज.॥ ४ ॥ कहे रुपचंद स्वामिनो दीठडोजो, मारा हृदयकमळ लागे मीठडोजो. ॥ मारे आज. ॥ ५ ॥

॥ श्री पार्श्वनाथनुं स्तवन ॥

प्यारो लागे मने सारो लागे, दरीशनमां गंभीरोजी ॥प्यारो लागे.॥ सोना केरी झारीयां ने मांही भर्यां पाणी, न्हवण करावुं मेरा जीनजीके अंग ॥ दरिशन० ॥ केशर चंदन भर्यारे कचोळां, पूजा करुं मेरा प्रभुजी के अंग ॥ दरिशन० ॥ धुप ध्यान घटा अनुहद हे, ळळी ळळी शीष नमावत हे ॥दरिशन० ॥ फुल गुलाबकी आंगी बनी हे; हार पहेरावुं मेरा जीनजीके अंग ॥दरिशन०॥ आनंदघन प्रभु चल पंथमें, ज्योतिमे ज्योत मीलावत हे.

॥ श्री पार्श्वनाथनुं स्तवन ॥

॥ रघुपति राम हृदयमां रहेजोरे—ए देशी ॥

आवोरे आवो पासजी मुज मळीयारे, मारा मनना मनोरथ फणीआ ॥ आवो रे आवो पासजी मुज मळीयारे ॥ ए आंकणी. ॥ तारी मुरत

मोहनगारीरे, सउ संघने लागे छे प्यारी रे; तमने मोही रह्यां सुर नरनारी। आवोरे आवो. ॥१॥ अलबेली मुरत प्रभु ताहरीरे, तारा मुखडा उपर जाउं वारीरे, नाग नागणीनी जोड उगारी ॥ आवोरे आवो.॥२॥ धन्य धन्य देवाधी देवारे, सूर लोक करे छे सेवारे, अमने आपोने शिवपुर मेवा ॥ आवोरे आवो. ॥३॥ तमे शिवरमणीना रसियारे जइ मोक्षपुरीमां वसीयारे, मारा हृदयकमळमां वसिया ॥ आवोरे आवो. ॥४॥ जे कोइ पार्श्वतणा गुण गाशे रे, तेनां भवोभवनां पातिक जाशे रे, तेनां समकित निरमळ थाशे ॥ आवोरे आवो. ।५। प्रभु त्रेवीसमा जीनराया रे, माता वामादेवीना जायारे; अमने दर्शन दोनी दयाळां ॥ आवोरे आवो. ॥६॥ हुं तो लळी लळी लागु पायरे, मारा उरमां ते हरख न मायरे, एम माणिकविजय गुण गाय ॥ आवोरे आवो. ॥ ७ ॥

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन. ॥

वीरजी सुणो एक विनती मोरी, वात विचारो तुमे घणीरे ॥ वीर मनें तारो महावीर मने तारो, भवजळ पार उतारोनेरे ॥ परिभ्रमण में अनंता रे कीधा, हजुए न आव्यो छेडलोरे ॥ तुमे तो थया प्रभु सिद्ध निरंजन, हमे तो अनंता भव भम्यारे ॥ वीर मने.॥१॥ तुमे हमे वार अनंति भेळा रमीआ संसारिपणेरे ॥ तेह प्रीत जो पूरण पाळो, तो हमने तुम सम करोरे ॥ वीर. ॥२॥ तुम सम हमने जोग न जांणो, तो कांइ थोडुं दीजीए रे ॥ भवोभव तुम चरणनी शेवा, पामी हमे घणुं रीजीएरे ॥वीर.॥३॥ इंद्रजाळीओ कहेतोरे आव्यो, गणधर पद तेहने दीओरे ॥ अर्जुनमाळी जे नर पापी, तेहने जिन तमे उद्धर्योरे ॥वीर. ॥४॥ चंदनबाळा अडदना बाकुल, पाडिलाभ्या तुमने प्रभुरे । तेहना

साहुनी साचीरे कीधी, शिववधु साथे भेळवी रे ॥वीर.।५। चरणे चंदकोंशीयो डशीयो, कलप आ-ठमे ते गयोरे, गुण तो तमारा प्रभु मुखथी सुणीने आवी तुम सनमुख रह्योरे ॥ वीर. ॥ ६ ॥ निरंजन प्रभुनाम धरावो, तो सहुने सरखा गणोरे ॥ भेद-भाव प्रभु दूर करीने, मुजशुं रमो एकमेकशुंरे ॥वीर.॥७॥ मोडा वेला तुमहीज तारण, हवे विलंब शा कारणेरे ॥ ज्ञानतणा भवना पाप मीटावो, वारी जाउ वीर तोरा वारणेरे ॥वी.॥ ८ ॥

॥ श्री महावीरस्वामीनुं स्तवन ॥

गीरूआरे गुण तुमतणा, श्री वर्द्धमान जिन-रायारे॥ सुणतां श्रवणे अमीरे झरे. मारी निर्मल थाय कायारे ॥गी.।१। तुम गुण गण गंगाजळे हुं झीली निर्मळ थाउंरे ॥ अवर न धंधो आदरुं, नी-शदिन तोरा गुण गाउंरे ॥ गी. ॥ २ ॥ झील्या जे

गंगाजळे. ते छीलर जळ नवि पेसेरे ॥ जे मालती फूले मोहीआ, ते बावळ जइ नवि बेसेरे ॥ गी. ॥३॥ एम अमे तुम गुण गोठशुं, रंगे राच्या नें वळी माच्यांरे ॥ ते केम परसुर आदरे, जे परनारी वश राच्यारे ॥गी.॥ ४ ॥ तुं गति तुं मति आशरो, तुं आलंबन मुज प्यारोरे ॥ वाचकजश कहे माह्यरे, तुं जीव जीवन आधारोरे ॥गी.॥५॥

श्री महावीरस्वामीनुं स्तवन.

सिद्धारथनारे नंदन वीनवुं, विनतडी अवधार ॥ भव मंडपमांरे नाटक नाचीयो, हवे मुज दान देवराय ॥ सि. ॥१॥ त्रण रतन मुज आपो तातजी, जेम नावे संताप ॥ दान देअंतांरे प्रभु कोशल परे, आपो पदवी आप ॥सि. ॥२॥ चरण अंगूठेते मेरु कंपावीया, मोड्यां सुरनाज मान; अष्ट करमना ते झघडा जीतवा, दीधां वरशीदान॥ सि.

॥३॥ सासन नायक शिव सुख दायक, त्रिसला कुखे रतन ॥सिद्धारथनारे वंश दीपावीया, प्रभुजी तमने धन्य धन्य ॥सि.॥४॥ वाचक शिखरे किरती विजय गुरु, प्रणमुं तास पसाय॥धरमतणा ए जिन चोवीसमा, विनयविजय गुण गाय. ॥ सि. ॥ ५ ॥

श्री विरजीन स्तवन.

(फतमलनी देशी.)

जगपति तारक श्री जिनदेव, दासनो दास छुं ताहरो॥जगपति तारक तुं किरतार, मनमोहन प्रभु माहरो ॥१॥ जगपति ताहरे तो भक्त अनेक, महारे तो एकज तुं धणी ॥ जगपति वीरामां तुं महावीर, सुरत तहारी सोहामणी ॥२॥ जगपति त्रिसलाराणीनो तुं तन, गंधारबंदर गाजीओ ॥ जगपति सिद्धारथ कुळ शणगार, राज राजेश्वर राजियो॥३॥ जगपति भक्तोनी भागे छे भीड, भीडपडेरे प्रभु वा-

रिए ॥ जगपति तुंही प्रभु आगम अपार, समज्यो न जाये मुज सारीए ॥४॥ जगपति उदय नमे कर जोड, सत्तर नेव्याशी समकीयो ॥ जगपति खंबायत जंबुसर संघ, भगवंत भावशुं भेटीयो ॥ ५ ॥

॥ स्तवन ॥

जगत गुरु जिनवर जयकारी, सेवो तुमे भावे नरनारी; आशारे एनी चोराशी वारी ॥जगत॥ ए आंकणी ॥१॥ जळचंदन कुसुमे करीए, धुप दीप अक्षत भरीए; नैवेद फळ आगळ धरीए ॥जगत॥२॥ थै थै भावपूजा सारी, नाटक गीतने मनोहारी; तीयां सुधी करो हितकारी ॥ ज. ॥ ३ ॥ भावथी दीव्य पूजा करशे, ते भवसायरने तरशे; सरस शीवसुंदरीने वरशे ॥ज.॥४॥ वीस उदेसाथी सार, सुत्र निशि थशे मनोहार; भणी रुपविजय लहो पार ।ज. ५

॥ स्तवन ॥

आवो आवो जसोदाना कंथ, अम घेर आवो

रे, भगती वत्सल भगवंत नाथ शे नावो ॥ एम चंदन बाळाने बोलडे प्रभु आवीरे, मुठी बाकुळ माटे पाछा वळी केलवीरे ॥आवो. ।१। संकेत करीने स्वामी गया तमे वनमांरे, थइ केवळी केवळ कीध, धरी जो मनमांरे ॥ एम केसरकेरा कीच करीने पुजुरे, तोए पहेले व्रत अतिचार थकी हुं धुजुरे ॥ आवो. ॥ २ ॥ जीवहिंसाना पच्चखाण थुलथी करीएरे, दुविहं तिविहंनो पाठ सदा अनुसरीएरे ॥ वाशी चोळो विदळ निशिभक्ष हिंसा टाळुं रे, सवा विश्वाकेरी जीवदया नित्य पाळुंरे ॥ आवो. ॥३॥ दश चंदरवा दश ठाम बांधी रहीएरे, जीव जाए एहवी वात कोने न कहीएरे ॥ वध बंधन ने छवीच्छेद भार न भरीएरे, भात पाणीनो वीच्छेद पशुने न करीएरे ॥आवो.॥४॥ लौकीक देव गुरु मिथ्यात त्यासी भेदरे, तुम आगळ कहेतां

आज होय वीच्छेदेरे ॥ चोमासे पण बहु काज जयणा पालुरे, पगले पगले महाराज व्रत अजवालुंरे ॥आवो.॥५॥ एक श्वासमांही सो वार समरुं तमनेरे, चंदनबाळा जेवुं सार आपो अमनेरे ॥ माछी हरीवळ फळदाय, ए व्रत पाळीरे. शुभवीर चरण सुपसाय, नित्य दीवाळीरे ॥ आवो. ॥ ६ ॥

॥ स्तवन ॥

(सुण गोवालणी– ए देशी.)

हो साहेबजी परमातम पूज्यानुं फळ मुज आपो; हो साहेबजी लाखेणी पूजारे सें फळ नापो. ॥ए आंकणी॥ उत्तम उत्तम फळ हुं लावुं, अरिहांने आगळ मुकावुं; आगम विधि पूजा विरचावुं, उभो रहीने भावना भावुं ॥ हो० ॥ १ ॥ जिनव जिन आगम एक रुपे, सेवंतां न पडो भव कुपे; आराधन फळ तेहनां कहीए, आ भवमांहि सुखिया

थइए ॥हो०॥२॥ परभव सुरलोके ते जावे, इंद्रादिक अप्सर सुख पावे; तिहां पण जिन पूजा विरचावे, उत्तम कुळमां जइ उपजावे ॥ हो० ॥ ३ ॥ तिहां राज्यरिद्धि परिकर रंगे, आगम सुणतां सद्गुरु संगे; आगमशुं राग वळी धरता, जिन आगम जिन पूजा करता ॥ हो० ॥ ४ ॥ सिद्धांत लखावीने पूजे, तव कर्म सकल दूरे धुजे; लहे केवळ चरण धरम पामी, शुभवीर मळे जो विश्रामी ॥ हो० ॥ ५ ॥

॥ स्तवन ॥

रे जीव जिनधर्म कीजीए, धर्मना चार प्रकार; दान शियळ तप भावना, जगमां एटलुं सार॥रे जीव०।१। वरस दिवसने पारणे, आदिश्वर अणगार; इक्षुरस वहोरावीया, श्री श्रेयांसकुमार ॥रे जीव०।२। चंपापोळ उघाडवा, चारणीए काड्यां नीर; सती सुभद्रा जश थयो, शियळ मेरु गंभिर ॥ रे जीव०॥३॥

तप करी काया शोषवी, सरस नीरस अहार, वीर जीनंदे वखाणीओ, धन धन धन्नो अणगार॥रेजीव ॥४॥ अनित भावना भावतां, धरतो निर्मळ ध्यान भरत आरिसा भुवनमां, पाम्या केवळज्ञान ॥रेजीव ॥५॥ ए जिन वदत सुरतरु समो, जेनां फळ छे सार; समयसुंदर कहे सेवजो, जैनधर्म मुक्ति दा॰ तार ॥ रे जीव॰ ॥ ७ ॥

॥ स्तवन ॥

अनहिांरे धुप धरो जीन आगळेरे, कृश्नागर धुप दशांग श्रेणी भली गुणठाणनीरे; अनीहांरे धुप धाणुं ते रत्ने जडयुंरे, घडयुं जात्यमइ कनकां ग ।श्रेणी०।धुप धरो.॥१॥ अनीहांरे मुनीवर रुप न दाखवेरे, थीती वंध पुरवनी रीत ॥ श्रेणी. ॥ अनी- हांरे बंधोदय गुणठाणे पंचमेरे, हवे खायक शेणी वदीत्त । श्रेणी. ।धुप.।२। अनीहांरे सोळ सामंतने

मोळवीरे, वच्चे घेरी हण्या लही लाग ॥ श्रेणी०
अनीहांरे नाठा आठे सेनापतीरे, नव माने बीजे
भाग ।श्रेणी.।धुप.॥३॥ अनीहांरे चउमाशा लगे ए
रहे. मरणे नरनी गती जाण ।श्रेणी.। अनीहांरे र-
जरेखा सम क्रोधछेरे, कंठ थंभ समाणे मान ।श्रेणी.
। धुप. ॥४॥ अनीहांरे माया गोमुत्र सारखीरे, छे
लोभ ते खंजण रंग ॥ श्रेणी. ॥ अनीहांरे मुनीवर
मोह ते साचवेरे, रही श्री शुभवीरने संग ।श्रे.।५।

॥ चक्रेश्वरीमातानुं स्तवन ॥

(सारुं सारुं रे सुरत शहेर–ए देशी.)

अलबेलीरे चक्रेश्वरी मात, जोवाने जइए;
जस सोवनवर्णि गात्र, जोवाने० हांरे जस इंद्र करे
बहु मान, जोवाने० ॥ए आंकणी॥ आ जोवारे ज-
इए ने पावन थइए, देखी मन गहगहीएरे ॥ एक
तिरथ बीजी जगदंबा, वंदीने संपद लहीए ॥जो०

।१। अष्ट भुजाळी अति लटका ो, मृगपति वाहन-
वाळीरे ॥ जिन गुण गाती लेती ताळी, तिरथनी
खवाळी ॥ जो० ॥२॥ श्री सिद्धाचळ गिरिपर राजे,
देव देवी सउ माजेर ॥ रंगीत जाळी गोख बिराजे,
धंट घडीआळां वाजे. जो०॥३॥घाटडी लाल लाल
सोहावे. पीळां रातां चरणां रे ॥ बहु शोभे छे जग
जननी ने, केसर कुमकुम वरणां ॥जो०॥ ४ ॥ बांहे
बाजुबंध बेरखा बिराजे, कोटे नवसेरो हाररे॥ केडे
कटीमेखळा रणझणके, हीरा झळके सार ॥जो०५॥
नाके मोती उज्व वरणां, कंठे नवसे ो हाररे ॥
रत्नजडित दोय झांझर झळके, घुघरीए मकार
।जो० ।६। श्री सिद्धाचळ पुंडरगिरिपर, ज्यां जगदं-
बानो वासरे ॥ जे कोइ ए तिरथने सेवे, तेनी पू-
रशे आश ।जो०। ७ । देश देशना नाना मोटा, सं-
घवी संघ लेइ आवेरे ॥ ते सहु पहेलां श्रीफ चुं-

दडी, जग जननीने चढावे॥जो०। ८। संघवी संघ-
तणी रखेवाळी, बहु शोभा छे सारीरे ॥ दीपविजय
कहे मंगाळिक करजो, शासननी रखेवाळी ॥ ९ ॥

॥ श्री पजुषणनुं स्तवन ॥

पर्व पजुषण आवीयांरे लाल, कीजे घणुं धर्म
ध्यानरे। भविकजन. आरंभ सकल निवारीएरे लाल,
जीवा दीजे अभयदानरे ।भ०।पर्व०।१। सघळा मा-
समां मास वडोरे लाल, भाद्रवमास सुमासरे ।भ०।
तेहमां आठ दीन रुअडारे लाल, कीजे सुकृत उ-
ल्लासरे ॥भ०॥पर्व.।२। खांडण पीसण गारनारे लाल,
नावण धोवण जेहरे ॥भ०॥ एवा आरंभने टाळीए
रे लाल. वंछो सुख अछेहरे ॥भ०॥पर्व.।३। पुस्तक
वासीने राखीएरे लाल, ओच्छव करीए अनेकरे
॥भ०॥ घर सारु वित्त वावरोरे लाल, हइडे आणी
विवेकरे ॥ भ० ॥ पर्व. ॥ ४ ॥ पूजी अरचीने

आणीए रे लाल, सद्‌गुरुनी पास रे ॥ भ० ॥ ढोल ददामण फेरीयारे लाल, मंगळिकगावो भासरे ॥ भ० ॥ पर्व. ॥ ५ ॥ श्रीफळ सरस सोपारीयोरे लाल, दीजे स्वामीने हाथ रे ॥ भ० ॥ लाभ अनंता बतावीयारे लाल, श्रीमुख त्रिभुवन नाथरे ॥ भ० ॥ पर्व. ॥ ६ ॥ नव वांचना श्रा सूत्रनीरे लाल, सांभळो शुद्ध भाव रे ॥ भ० ॥ स्वामिवत्सळ कीजीएरे लाल, भवजळ तरवा नाव रे ॥ भ० ॥ पर्व. ॥ ७ ॥ चित्ते चैत्य ज्ञुहारीएरे लाल, पूजा सत्तर प्रकाररे ॥ भ० ॥ अंगपूजा सद्‌गुरु तणीरे लाल, कीजीए हरख अपाररे ॥भ० ॥ पर्व. ॥ ८ ॥ जीव अमार पळावीएरे लाल, ते हथी शिवसुख होयरे ॥ भ० ॥ दान संवत्सरी दीजीएरे लाल, इण समो पर्व न कोइरे ॥ भ० ॥ पर्व. ॥ ९ ॥ काउस्सग्ग करी सांभळोरे लाल, आ-

गम आपणे कानरे ॥ भ० ॥ छठ्ठ अठ्ठम तपशा करोरे लाल, कीजे उज्वळ ध्यानरे ॥ भ० ॥ पर्व. ॥ १० ॥ इण विध आराधशेरे लाल, लेशे सुखनी कोडरे ॥ भ० ॥ मुक्तिमंदिरमां मालशेरे लाल, मुनि हंस नमे करजोडरे ॥ भ० ॥ पर्व.

॥ दिवाळीनुं स्तवन ॥

मारे दिवाळीरे थइ आज, प्रभु मुख जोवाने; सर्यां सर्यांरे सेवकनां काज, भवदुःख खोवाने ॥टेक॥ महावीरस्वामी मुगते पहोंत्या, गौतम केवळज्ञानरे; धन अमावास्या दीवाळी मारे, विरप्रभु निवारण ॥ जिन. ।१। चारित्र पाळ्या निरमळाने, टाळ्या विषय कषायरे; एवा मुनिने वंदीए तो, उतारे भवपार ॥ जिन. ॥२॥ बाकुळ वोर्या वीरजीने, तारी चंदनबाळारे; केवळ लइ प्रभु मुगते पहोत्या, पाम्या भवनो पार ॥ जिन. ॥३॥ एवा मु-

निने वंदीए जे, पंच ज्ञानने धरतारे: समवसरण देइ देशनारे, प्रभु तार्या नर ने नार ॥ जि.॥ ४ ॥ चोवीसमा जिनेश्वरुने, मुगतितणा दातारेरे; करजोडी कवि एम भणेरे, म्हारो दुनिआ फेरो टाळ ।जि. ।५।

॥ दीवाळीनुं स्तवन ॥

(वाळाजीनी वाटडी अमे जोतां रे–ए देशी.)

जय जिनवर जग हितकारीरे, करे शेवा सुर अवतारीरे; गौतम पमुहा गणधारी, सनेहि वीरजी जयकारीरे ।१। अंतरंग रिपुने त्रासेरे, तप कोपा टोपे निवारेरे; लह्युं केवळनाण उल्लासे ॥ सनेहि० ।२। कटीलंके वाद वदायरे, पण जिन साथे न घटायरे; तिणे हरिलंछन प्रभु पाय ॥ सनेहि० ।३। सवि सुर बहु थेइ थेइकारारे, जळपंकजनी पेरे न्यारारे; तजी त्रष्णा भोग विकारा ॥सनेहि० ॥४॥ प्रभु देशना अमृतधारारे, जैन धर्म विषे रथकारा

रे; जेणे तार्या मेघकुमारा ॥ सनेहि०॥५॥ गौतमने केवळ आलीरे, वर्या श्यातिए शिव वरमाळीरे; करे उत्तम लोक दीवाळी ॥सनेहि०॥६॥ अंतरंग अलछ निवारीरे, शुभ सज्जनने उपगारीरे; कहे वीर विभु हितकारी ॥ सनेहि० ॥ ७ ॥

पांचमनुं स्तवन.

पंचमी तप तमे करोरे प्राणी, जेम पामो निर्मळ ज्ञानरे; पहेलुं ज्ञान ने पछी क्रिया, नहिं कोइ ज्ञान समानरे ॥पंचमी.॥१॥ नंदीसूत्रमां ज्ञान वखाण्युं, ज्ञानना पांच प्रकाररे; मति श्रुत अवधि ने मनःपर्यव, केवल ए उदाररे ॥ पंचमी. ॥२॥ मति अट्ठावीश श्रुति चउदह वीस, अवधि छे असंख्य प्रकाररे; दोय भेदे मनःपर्यव दाख्युं, केवळ एक उदाररे ॥पंचमी.॥३॥ चंद्र सूर्य ग्रह नक्षत्र तारा, एकथी एक अपाररे; केवळज्ञान समुं नहीं कोइ,

लोकालोक प्रकाशरे ॥पंचमी ॥ ४ ॥ पार्श्वनाथ प्रसाद करीने, महारी पूरो उमेदरे, समयसुंदर कहे हुं पण प्रणमुं, ज्ञाननो पांचमो भेदरे ॥पंचमी.॥५॥

आठमनुं स्तवन.

हांरे मारे ठाम धरमना साडा पचवीश देशजो, दीपेरे त्यां देश मगध सहुमां शिरेरे लोल; हांरे मारे नयरी तेमां राजगृही सुविशेषजो, राजेरे त्यां श्रेणिक गाजे गजपेरेरे लोल ॥ १ ॥ हांरे मारे गाम नगर पुर पावन करता नाथजो, विचरंतां तिहां आवी वीर समोसर्यारे लोल; हांरे मारे चौद सहस मुनिवरना साथे साथजो, सुधारे तप संयम शियळे अलंकर्यारे लोल ॥ २ ॥ हांरे मारे फुल्या रसभर झुल्या अंब कदंबजो, जाणुंरे गुण शीलवन हसि रोमंचिओरे लोल; हांरे मारे वाया वाय सुवाय तिहां अविलंबजो, वासेरे परिमल चिहुं पासे

संघिआरे लोल ॥३॥ हांरे मारे देव चतुर्विध आवे कोडाकोडजो, त्रिगडुंरे मणि हेम रत्ननुं ते रचेरे लोल; हांरे मारे चोशठ सुरपति सेवे होडाहोडजो, आगेरे रस लागे इंद्राणी नचेरे लोल॥४॥हांरे मारे [illegible] हेम सिंहासन बेठा आपजो, ढाळेरे सुर चामर मणि रत्ने जड्यांरे लोल; हांरे मारे सुणतां दुंदभिनाद् टळे सवि पापजो,वरसेरे सुर फुल सरस जानुं अड्यांरे लोल ॥ ५ ॥ हांरे मारे ताजे तेजे गाजे घन जेम लुंवजो, राजेरे जिनराज समाजे धर्मनेरे लोल; हांरे मारे निरखी हरखी आवे जन मन लुंवजो, पोषरे रस न पडे घोषे भ्रममांरे लोल । ६ । हांरे मारे आगम जाणी [illegible] श्रेणि करायजो, आव्योरे परिवारियो हय गय रथ पायगेरे लोल; हांरे मारे दे्इ प्रदाक्षिणा वंदी बेठो ठायजो, सुणवारे जिनवाणी मोटे भायगेरे लोल ।७। हांरे मारे

त्रिभुवन नायक लायक .तव भगवंतजो, आणीरे जन करुणा धर्मकथा कहेरे लोल; हांरे मारे सहज विरोध विसारी जगना जंतजो; सुणवारे जिनवाणी मनमां गहगहरे लोल ॥ ८ ॥

एकादशीनुं स्तवन.

जगपति नायक नेमि जिणंद, द्वारिका नगरी समोसर्या; जगपति वंदवा कृष्ण नरिंद, जादव कीडशुं परिवर्या ।१। जगपति धीगुण फुल अमुल, भक्ति गुणे माळा रची; जगपति पूजी पूजे कृष्ण, क्षायिक समकित शिवरुची ॥२॥ जगपति चारित्र धर्म अशक्त, रक्त आरंभ परिग्रहे; जगपति मुज आतम उद्धार. कारण तुम विण कोण कहे ॥३॥ जगपति तुम सरिखो मुज नाथ, माथे गाजे गुण तीलो; जगपति कोइ उपाय बताव, जेम करे शिववधु कंतलो ॥४॥ नरपति उज्वल मागशिर मास, आराधो एकादशी; नरपति एकसोने पंचास, कल्याणक

तेथि उल्लसी ।५। नरपति दश क्षेत्रे त्रण काळ, चोवीशी त्रीशे मळी, नरपति नेवुं जिननां कल्याण, विवरी कहुं आगळ वरी ॥६॥ नरपति अर दिक्षा नमि नाण, मल्ली जन्म व्रत केवळी; नरपति वर्त्तमान चोवीशी मांहे, कल्याणक आवली ॥७॥ नरपति मौनपणे उपवास, दोडशो जपमाळा गणो नरपति मन वच काया पवित्र, चरित्र सुणो सुव्रत तणो ।८। नरपति दाहिण धातकीखंड, पश्चिमदिशि इक्षुकारथी; नरपति विजयपाटण अभिधान, साचो नृप प्रजापाळथी ।९। नरपति नारी चंद्रावती तास, चंद्रमुखी गजगामिनी; नरपति श्रेष्ठी शुर विख्यात, शीयल सलीला कामिनी ॥१०॥ नरपति पुत्रादिक परिवार, सार भूषण चीवर धरी, नरपति जाये नित्य जिन गेह, नमन स्तवन पूजा करे ॥११॥ नरपति पोषे पात्र सुपात्र, सामायिक पोषधवरे; नरपति देववंदन आवश्यक, काळ वेळाए अनुसरे ॥१२॥

कायां अने जीवनो संवाद.

खमाच काफी.

चेते तो चेतावुं तने रे, पामर प्राणी—ए देशी.

काया जीवने कहेछेरे ओ प्राणपती, लाड तो लडाव्यां सारा, कदी न कर्या टुंकारा; आज तो रीसाणा प्यारा र. ओ प्राण०॥१॥ भेळा बेशीने जमाडी, बाग बगीचाने वाडी; फेरवी बेसाडी गाडी रे. ओ प्राण० ॥ २ ॥ अत्तर फुलेल चोळी, केसर कटुंवा घोळी; रम्या रंग रस रोळीरे. ओ प्राण० ॥३॥ घरेणगार तो घडावो, आभूषणोने पहेरावी मोज मनने करावीरे. ओ प्राण० ॥ ४ ॥ रोज तो हसोने रहेता, पाणी साटे दुध देता; आज मौन धारी बेठारे. ओ प्राण०॥५॥ दुर्जनना एवी रीती जेनी साथे करे प्रीती. वगडे न मूके रोतीरे. ओ प्राण०॥६॥ करुं छुं हुं कालावाला, मुजने न मुको वहाला; साथे राखोने छोगाळारे. ओ प्राण० ॥७॥

जीव अने कायानो संवाद.

चेते तो चेतावुं तने रे, पामर प्राणी–ए देशी.

जीव कायाने सुणावेरे, आ काया भोळी काया तुं कामणगारी, पासमां पड्यो हुं तारी, प्रभुने मुकया विसारीरे. ओ काया. ॥ १ ॥ तारी साथे प्रीति करी, जरी न बेठो हुं ठरी; पापनी में पोठ भरी रे. ओ काया. ॥ २ ॥ घणी वार समजावो हठीली न सान आवी, मुजने दीओ डुबावीरे. ओ काया. ॥३॥ नीतिनो प्रवाह तोडयो, अनीतिनो पंथ जोडयो; सज्जननो संग छोड्योरे. ओ काया. ॥४॥ सद्गुणने निवार्या, दुर्गुणने वधार्या, कथन न कान धार्यारे, ओ काया. ॥५॥ आतमा हुं चिदानंदी, काया तुं दीसे छे गंदी; तारी संगे रह्या मंडीरे. ओ काया. ॥६॥ सोबते असर आवे, लसणनो संग थावे; कस्तुरी सुगंध जावेरे. ओ काया ॥ ७ ॥ बगड्यो हुं तारी संगे, रम्यो पररामा रंगे; कुडां

कृत्य कीधां अंगेरे, ओ काया. ॥८॥ पारकी थापण राखी, आळ ओर शीर नांखी; जुठी में तो पुरी साखीरे. ओ काया. ॥९॥ प्राण पांजरामां प्यारी, रह्यो छुं करार धारी; काया नावे कोइ ल्हारीरे. ओ काया.॥१०॥ मारो छेडो छोडो काया, कारमी लगाडो माया; ताराथी भोळा ठगायारे. ओ काया. ॥११॥ कायानी मायाने छोडी, शुकराज गया उडी, प्राण पिंजराने त्रोडीरे. ओ काया. ॥१२॥ अनितिना काम तजो, निंदा तजी प्रभु भजो; सांकळानी शीख सजोरे. ओ काया. ॥ १३ ॥

॥ स्तवन ॥

पीलु धनाश्री–तातनो भरुसो नथी रे–ए देशी.

तननो भरुसो नथीरे, चेतन तारा तननो भरुसो नथीरे; चंचळ जळ कल्लोल आवरदा, फोगट रह्या मथीरे. ॥चेतन०॥ जन्म्यो जे नर जगतमां, ते निश्चय मरनार; आशा उम्मर जेवडी, तृ-

ण्णानो नही पार. ॥ तननो० ॥ छत्रपति लखपत्ति गया, गया नृपति के लाख, जरा फुंके जन फाटता बाळी कीधा राख. ॥तननो०॥ खमा खमा परिजन करे, रावण सम अभिमान; नामदार नर वही गया, ठाम ठर्या शमशान. ॥तननो०॥ परिग्रहना आरंभ-थी, कर्या कुकर्म अपार; पापे पैसा मेळवी, थयो श्रेष्ठ साहुकार. ॥तननो०॥ लोक भणे लखपति थ-यो, पण शुं पाम्यो वेल; तुज साथे शुं आवशे, त-पास तारो मेळ. ॥तननो०॥ निज हाथे जे वावरे, ते पोतानुं थाय; पछी वधारो जे वधे, मालीक ओर गणाय. ॥तननो०॥ मधपुडो माखी रचे, दान न दीधुं पान; लुटनारो लुंटी गयो, घशी पग खोया प्राण. ॥तननो०॥ हजी वखत छे हाथमां, कर शुभ सुकृत काम; परमारथ प्रीते करी, करो अमर निज नाम. ॥तननो०॥ भव नाट ना भवनमां, भजव्या विधविध वेष; राय रंक खग पशु बन्यो, लह्यो न तत्व

प्रवेश. ।तननो०। आतम अपों निर्मळो, प्रभु चरणे चित्त लाय; ताप मरे जीन जापथी, सकळ महोद्य थाय. ॥तननो०॥ ॥ स्तवन ॥

झींझोटी–भोजा भगतना चाबखानी देशी.

मुरखो गाडी देखी मलकावे, उमर तारी रेलतणी परे जावे, संसाररुपी गाडी बनावी, राग द्वेष दो पाटा; देह डबाने पल पल पैडां, तेम फरे आवखाना आंटारे. ॥मुरखो०।१। करम अंजीनमां कषाय अग्नि, विष वायु मांहे भरीयुं; त्रष्णानुं भुंगळुं आगळ करीयुं, त्यारे गति मांहे फरीयुं रे. ॥मुरखो०॥२॥ प्रेम रुपी आंकडा वळगाडया, डबे डवा जोड्या भाइ; पूरव भवनी खरची लइने, चेतन बेसारुं बेठा मांहीरे. ॥मुरखो०॥३॥ कोइए टीकीट लीधी नर्क तीर्यंचनी, कोइए लीधी मनुष्य देव; कोइए टीकीट लीधी सिद्ध गतिनी, पाम्या अमृत मेवारे. ॥मुरखो०॥४॥ घडी घडी घडीयाळो बागे,

नीसिदिन एम वही जावे; वागे सीटीने उपडे गाडी आडा अवळा माइल आवेरे. ॥मुरखो०॥५॥ आ-युष्य रुपी आव्युं स्टेशन, हंसलो ते हालुं हालुं थाय पाप भरी पाकीट लइ जातां, काळ कोटवाळ त्यां आवेरे. ॥मु०॥६॥ काळी नरकमां जमराय पासे, जइने शोंप्यो तत्काळे; आरंभ करीने आव्यो परोणो तेने, कुंभीरे पाकमां घालेरे. ॥मु०॥७॥ लाख चो-राशी जीवा योनीमां, जीवडो ते फरी फरी आवे; सदगुरु शीख जे धर्म आराधे,तो पामे मुक्ति दुवारे. ॥मु० ॥ ८ ॥ सने अढारसें छासीना वर्षे, आतम ध्यान लगाइ; गोपाळ गुरुना पुण्य पसायथी,मोह-ने आगगाडी गाइरे. ॥मु०॥९॥

॥ चेतवणीरुप चाबखो. ॥ ॥ राग भैरवी ॥

भूल्यो शुं भोंय पथारी, पडवुं छे पाय पथारी ॥ए टेक.॥ भारे भुवन चणाव्यां उंचां, अगणित गोख अटारी; वाळानी तटीओमां छांटयां, स्वच्छ

सुगंधी वारीरे ॥भूल्यो०॥ गादी तकीआ छत्र पलंगे, सूइ रह्या शणगारी; पवनतणा चाले छे पंखा, पाय तलांसे प्यारीरे. ॥भू०॥ चंदन पुष्प अरगजा अत्तर, शीतळ जळनी झारी;खाशां खानपाननी खांते, रोज करे तैयारीरे ॥ भूल्यो० ॥ भोगविलास विषे सुख सीमा, धन यौवनथी धारी; ब्रून बगीमांप्रमदा साथे, खाय हवा परवारीरे. ॥भूल्यो०॥ वाग बगचामां बहु रीझयो, नचवी नकटी नारी; दया धर्मे के दान न दीधां, पुंजी गइ परवारीरे. ॥भूल्यो०॥ पुत्र कलत्र मित्र ममताए,मारी मोह कटारी; दुःखद काम क्रोध लोभने, तुं समज्यो सुखकारीरे. ॥भू०॥ ठाठ बधो अहींआं रही जाशे, साथ न आवे तारी; अंते ते सर्वे मृगजल छे, खोटी मेल खुमारीरे. ॥भूल्यो०॥ शम दम साधन साध्य विवेके, कर संगति अति सारी; अरिहंत गुण अंतर संघरी ले, वशमी वाट विचारीरे. ॥भूल्यो०॥ बीजो भा. समाप्त.

भाग ३ जो.

॥ नाटकना रागनां गायनो. ॥

॥ गायन १ लुं ॥

सुघड मन उलट अतीशे छाइ छे–ए राग.

भवीक जन उमंग अतीशय लावीने, श्री जीनमंदीर अंदर फरता फरररररररर फर ररररर. रमक झुमक रमता रसीला, छुमक छुमक घुमता छबिला, सननननननन शोर मचावे, श्री चिंतामणी पार्श्व रीझावे; भवदुःख दळदर दुर हठावे, गावे बजावे तान मान, धीरकट ताना तनन-धीरकट तीरकट धा धा धा. ॥भवी०॥

गायन २ जुं.

मधुरी कीरती सतीनी–ए राग.

आवो आज अंगमां उमंग रंग भरी, गुण गावा जीनजीना (२) स्तवन उच्चरी ॥आवो०॥ विविध पाप त्रिविध ताप सतत दूर करे, न्यायि न्यायि सु

खदाइ इश ए खरे; भाग्यशाळी भावी 'नान' पापनें
हरे, जैनवा॰ मंडळी आ वंदती फरी ॥आवो०॥

रीखवदेवनुं गायन ३ जुं.

अमन चमन नमन नमन नमन साथ नोकरी—ए राग.

वंदन वंदन वंदन वंदन, वंदन करुं आपने,
रीखव दादा दील धारी, वंदन करुं आपने. ।रीख।
हरनीशे हुं गुण गाउ, चरण कमळ चित्त लावुं;
मोह मद माया तजी, टळवा कुतापने ॥रीखभ०॥
छुमक छुमक छुमक नाचुं, झुमक झुमक झांझ संग
तननन सतार तार; ठुमक मारी थापने. ।रीखभ०।
दादा रे'म राखी आप, कापो ताप पाप अमाप; ने-
हथी नमे छे 'नान' जपी नित्य जापने. ॥रीखभ०॥

सुपार्श्वनाथनुं गायन ४ थुं.

बरवो—थया छोरे पती—ए देशी.

थयो छे रें अम आगळ दीवस जीन दरशन-
थी आजे, प्रभुना दरशनथी आजे; सप्तम देव सु-

पार्श्वजी तारी, मुरती मोहनवेल, जयवंता, अरिहं-ता, भगवंता, निरखंता, अति आनंद उलसित तन मन धन घडी, धन पळ आछाजे. ॥थयो०॥ नाथ नीरंजन खंजन अंजन भव दुःख भंजन रुप, श्री शान्ति, मुखकान्ति, गुण खान्ती, टळेभ्रान्ती, आतम गुण नीरमळ जळकंत भवी, भव भ्रमणा भाजे. ॥थयो०॥ पंचम काळे पामर प्राणी, जीनवाणीथी विमुख; सुण गाने, ध्याने ध्याने, मनमाने, तातांने मंडळ महावीर कहे लहे क्षय करी, कर्म धर्म राजे.

विमळनाथनुं गायन ५ मुं.

पीलु मेनावती माता नीर भर्योरे थारो नेनमे—ए देशी.

विमळ जिन सेवे विमळ गति मति थायरे; विमळ जिन जोतां दुरगति दुर पळायरे. ।विमळ.। सेवो सेवो सौको कहे छे, सेवा भेद वखाणे; द्रव्य भावथी सेवे तेने, जन्म मरण मिट जायरे. ॥वि०॥ मनहर मुरत सुरपति नरपति, हरखे दरीशण पामी;

द्रव्य भाव दरिशन अनुभवमय, त्रिजे भव सिद्ध तायरे. ॥ विमळ० ॥ मन वच काया स्थिर करी ध्यावे, ज्ञान क्रिया मन भावे; मंगळमय टोकरसिंह निश्चे शिवरमणी पद पायरे ॥ विमळ०॥

शान्तीनाथनुं गायन ६ ठुं.

वीरा वेश्याना यारी, उभा अटारी—ए राग.

श्री शांती तुमारी, छे बलीहारी, जगविषे जिनराज. पुरो आशा अमारी दइ सुखकारी, छे बलीहारी ।जग.। कुसुमवासित आसन सुंदर, धुप धुपादिनी धुम; उडी रही अलबेला स्वामी, नाचुं छनक छुम; भाव अंतर धारी, ज्ञान सुधारी, छे बलीहारी. ।जग.। रोग शोक वियोग विदारी, देजो दरशन दान; गाजता गुहीर मृदंग साथे, नित्य लगावुं तान; प्रभु भक्तिवधारी,जयजयकारी, छे बलीहारी. ।जग। मुगट मंडळ काने कुंडळ,झमके झाकझमाळ;शान्ती संघमां शान्ती फेलावी, करजो मंगळमाळ; मागे

'नान' विचारो, विनय धारी, छे बलिहारी.॥जग.॥

अरनाथनुं गायन ७ मुं.

पीलु—जोबनना रंगमां झुले—ए देशी.

आ अरजी अर जीनवरजी. ।टेक। अम तारो गरीब नाव ज बीरुद् तुमराज सहायता करजी.। आ अरजी. । चार गतिमां लाख चोर्यासी, योनी दुःख नी खाण; अनादी भव अटवीमां, भ्रमण कर्युं भगवान. सहायता करजी. ।आ अरजी। काम क्रोध मद् मोह मानथी, छोडावो जगनाथ; पामर प्राणी करुं प्रार्थना, ग्रहो सेवकनो हाथ. सहायता करजी.॥आ अरजी.। अनंत बळी पण अबळ थयो छुं, कर्म विषे कीरतार; महावीर मंडळ मंडळ मागे, प्रभु पद् तुज आधार. सहायता करजी. ॥ आ अरजी. ॥

मल्लीनाथनुं गायन ८ मुं.

झींझोटी ताल दादरो.

पुरण भाग्ये मळ्या छो मल्लीनाथ देवा, करुं हुं

नीत्य शेवा, आपो मने मोक्ष मेवा, आपो मने मोक्ष मेवा, आपो मने मोक्ष मेवा. जय, जय, जय, जय.। जुवो तख्त बेठा छो जाणे जोत जेवा, मागुं हुं शरणे रहेवा, करमना दंड देवा, करमना दंड देवा, करमना दंड देवा. ॥जय, जय, जय, जय.॥ आवो गावो बजावो बंधु नृत्य करी, तारी ल्यो प्रेमे करी दहाडो नही आवे फरी, दहाडो नही आवे फरी, दहाडो नही आवे फरी. ॥ जय. ॥

मल्लीनाथनुं गायन ९ मुं.

निर्बळ शत्रु शबळ राज्यपर—ए राग.

मल्ली जीणंदा, छो दुःखकंदा, कष्ट अमारां कापोने; महेर करी महाराज अमोने स्हाय तमारी आपोने, छोजी अती दयावान, प्रभु भारी कृपावान, (३) नथी नथी नथी कोइ आपनी समान, हरनीशे होंश धारी, धरु तम ध्यान छोजी, ॥मल्ली॥ हुंतो केसर चंदने करुं पुजा धरी प्रीत, (२) असार

संसारमांथी काढी नांखी चित्त; नानो नेह धरी नीत्य, गाय आप गीत हुंतो. ॥मल्ली०॥

नेमनाथनुं गायन १० मुं.

बरवो—ए माथे मटुकी लइ जाउं—ए देशी.

ए.......नेम गैये गिरनार, प्यारा प्रीतम प्यारी करेरे पोकार. ॥ए०॥ आठ भवनी प्रीत तमारी, एक पलमां ते नीवारी; छोड गये गीरनार. ॥ए०॥ शक्ति तेज पति संगे, नेम राजुल राग रंगे; मंगळ मुक्ति मोझार. ॥ ए० ॥

पार्श्वनाथनुं गायन ११ मुं.

महाड—मने सहाय करशे मोरारीरे—ए देशी.

प्रभु पारस परम उपकारीरे, तमे सेवो सकल नर नारी; बळता हतारी दया दिल धारी, नाग नागणी भयथी उगारी. ॥प्रभु०॥ नवकार मंत्र पवित्र कर्या, सुर लोक भला सुखकारी; शांतमुद्रा मोहनगारी, सुरतपर जाउं वारी. ॥प्रभु०॥

महावीर स्वामीनुं . गायन १२ मुं.

बरवो—जपती भीतमनी जपमाळ—ए देशी.

मनहर महावीर गुण मंणी माळ, मुर्त्ति मोहनवेली. ॥ टेक. ॥ वरीआ शीवरमणी व्हेली आहा अलबेली, पाम्या परमात्म पद्वी अम पहेली॥मन.॥ संसारी सुख अनुभव्जां, नाथ अमारी साथ; करी उतावळ एकलां, केम तर्या भवपार. अमने मनमोहन मेली खेल तुं खेली, पाम्या परमात्म पद्वी अम पहेली. ॥मनहर०॥ अंतर निरंतर सदा, जाप जपुं जीनराज; चरण कमळनी चाकरी, अनुचर मागे आज, करीये कृपाळु द्राष्टि प्रेम भरेली, पाम्या परमात्म पद्वी अम पहेली, ॥मनहर०॥ दर्शन थतां भव दव विषे. उगारो अरिहंत; करजोडी विनति करुं, आपो सुख अनंत. शिवसुत केशवना वेली पापने ठेली, पाम्या परमातम पद्वी अम पहेली.

॥ गरबो ॥

कोयलडी तुज मीठडी—ए राग.

नेम नगीना नाथजी, नव तरसावो नार व्हाला व्हेला आवीने, हस्त ग्रहो धरी प्यार. जोती वात तम माटे बनी, बहु बावरीरे लोल; समुद्र-विजय तणा पुत्र छो, मातु सीवा देवी लोल, जा-दव कुळ भली भात, तम माटे बनी बहु० अरज सुणी अबळा तणी, जबरी लाव्य जान; कर्या पो-कार पशुए मली, सुण्यो प्रभुजीए कान. छोडी मने छेल छोगाळा, क्यां चाल्यां छोडाइ पशुडांरे लोल; प्रीतम पाछा पधारो घेरे, पडावो न आंसुडां रे लोल. आठ भवनी प्रीतडी, पलमां टुटी न जाय; नवमे भव छोडुं नहीं, लळी लळी लागुं पाय. रहे-तुं नथी दील शान्तज मारुं, स्वामी वीना गभरावे; दरीशन प्यारा इच्छे छे दारा, मळवा आस संग

आवे; सुणो नेम सुणो मारा वी तडाने चोरी, मने क्यां वि ारी, मुज मन व ीयाजी, संजमना रसीयाजी. दंपति तो शीव वरीआ, रामचंद रंगे मळीया; जोती वाट तम माटे, बनी बहु बावरीरे लोल.

॥ गरबो ॥

॥ गाजे गगन गररर–ए राग ॥

फरके ध्वजा जो फररर ध्वजा जो फररर, जीन मं रपर फररर. वागे घंट जो घनन घंट जो घननन, जीन ननन. भावे भावी जाय सररर, बहु खुशी थाय खररर. ॥फरके॥ नीस्सही नीस्स ी उच्चरतां, प्रथम गभारे जाय; जोइ छबी जीनराजनी, एनां पातिक दुर पळायरे. ॥जीवडा॥ सत्य कथन आ कहीए, केम रहीएरे मुर्खाइमांरे; ीवडा सत्य कथन आ कहीए, भव भ्रमणामां भटकतां; तारो ना'व्यो पार, तेथी चेती चीत्तमां. खटपट चालोरे "न्हाना" ना नाथने नीहाळवारे;

सुरताळना क्रमे; जैन बाळको रमे, जोतां स्वा॰ संभव जीन, स्वामी संभव जीन; पामी लइए सुख सररर, सुख सररर सुख सररर ॥ फरके. ॥

॥ गरबो ॥

पाणी भरवा हुं गइती रे,–ए राग.

आव्यो उत्तम दहाडोरे, पजुसणनो व्हाली; वांचे साधु वखाणोरे, धरमाधारे चाली आव्यो ॥ भव तरवा सर्वे सुणे, जोने राखी ध्यान. (२) शास्त्र वचन श्रद्धा धरे, नकी थाय कल्याण, एवुं भाखी गया छेरे, वीर जीन जयकारी; (२) तेम तरी गया छेरे, घणां नरने नारी. ॥ आव्यो ॥ छठ्ठ अट्टम करतां थकां, वृत्तिओ वश थाय (२) तो तेने नडशे नहीं, पाप खडको क्यांय ॥ सुखे नाव संसारीरे, लेशे भवजळ तारी (२) 'नान' वाणी आ मारीरे, सदा छे सुखकारी ॥ आव्यो ॥

॥ गरबो ॥

पुनम चांदनी शी खीली—ए राह.

रसीक रास आज रचशुं आणंद अहींरे, हेते हळी मळी सकळ समाज, महावीर मंदीरे मजेथी ताळी आपतांरे. ॥टेक.॥ भला भव तरवा मन उमंग छेरे, माटे सजी आज सुंदरी शणगार ॥ महावीर ॥ भक्ति माळा भावथी; धारे नर ने नार; सुख शान्ती पामे सदा, वरते जय जयकार अती उमंगे प्रभुना गुण गावतांरे, सदा सुखी सुखी सुखीआ थनार ॥ महावीर. ॥ पुन्य प्रतापे पामशो; मुक्तिमाळा यार; जंजाळी आ जग महीं, 'नान' नथी कांइ सार. तेथी चेती ले चतुर चीत प्राणीआरे, निश्चे नवरंग अंग मळनार ॥ महावीर. ॥ कंचन काया कामनी, कंइ नहीं आवे काम; मुकी मनडा चालवुं, ठरी न रहेवुं ठाम. त्यारे मारुं तारुं करीने शुं स्थापवुंरे, साथे साचुं एक "अरिहंत"

नाम ॥ महावीर ॥ मन मरकट ने मानवी, मद मदीरा पाय; कहो गती क्यां तेहनी, उत्तम अेरेरे थाय. जोता दया छुटे सज्जन दातारनेरे, तेथी जप मन "जीनराज" नाम ॥महावीर॥

॥ गरबो ॥

रासडो–पीलु वरवा ताल, हींच पछी दीपचदी.

चालो चालो चतुर नर आज, जीन मुख जोवाने, नमुं तारण तरण झहाज, भव दुःख खोवाने; जपी जाप सदा जीनराज, अघमल धोवाने, ए करीए नीरमळ काज, शीववधु मोहवाने, विधि सहित स्वामी सेवीए सदा, मागीए छे मंगळ महाराज रे, अमने संसार सिंधु तात तारीए, आशरो अमोने प्रभु एक आपनो, करीए सर्वज्ञ सुपसायरे॥ अमने संसार० ॥ मृगमद केसर चंदन चोळी, अगरवर घनसारने घोळी; पुजे महावीर जीन टोळी, तन मन वचन सुधारी. जासुल फुल अमुल्य चडा-

वे, शीवसुत केशव शीष नमावे; सुखकर सेवा ब-
जावे, तन मन वचन सुधारी. ॥ चालो ॥

॥ पद १ ॥

बेहेर बेहेर नहीं आवे, हो अवसर बेहेर बेहेर
नहीं आवे ॥ टेक ॥ ज्युं जाणे त्युं करले भलाइ,
जनम जनम सुख पावे ॥अवसर०१। तन धन जो-
बन सबही जुठो, प्राण पलकमें जावे ॥अवसर०२।
तन छुटे धन कोण कामको, कायकु कृपण कहावे
॥अवसर०३। जाके दिलमें साच बसतहे, त्याकु
जुठ न भावे ॥अवसर।४। आनंदघन प्रभु चलत
पंथमें, समरी समरी गुण गावे ॥अवसर० ।५।

॥ पद २ ॥

बलिहारी जाउं वारी, महावीर तोरी समव-
सरणकी ॥बलिहारी०॥ आंकणी ॥ त्रण गढ उपर
तखत बिराजे, बेठी छे परखदा बारी ॥महावीर०

।१। वाणी जोजन सहु कोइ सांभळे, तार्या छे नर ने नारी॥ महा०॥२॥ आनंदघन प्रभु एणीपेरे बोले, आवा ते गमननी वारी ॥महा०॥३॥

॥ पद ३ ॥

हांरे प्रभु भज ले मेरा दिल राजी ॥आंकणी॥ आठ पो।रकी चोसठ घडीयां, दो [illegible] जिन साजीरे ॥हांरे॥१॥ दान पुन्य कछु कर्म कर ले, मोह माया [illegible] त्यागीरे ॥हांरे० ॥२॥ आनंदघन कहे समज समज ले, आखर खोवेगा बाजीरे ।३।

॥ पद ४ ॥

कुमकुमने पगले, पधारो राज, कुमकुमने पगले ॥आंकणी.॥ संसार छोडी संजम आदरवा, दान दीधां ढगले ॥पधारो०॥१॥ सेवीका देवी शेहेस पुरुषसें, प्रभु बेसी फरो सघळे ॥पधारो० ॥२॥ वन जइ प्रभु दीक्षा लीनी, उपजे ज्ञान चोथुं डगले ॥पधारो०॥३॥ करम खपा [illegible] केवळ लीधुं, मोक्षे

प .ता तेतो एक मजले ॥पधारो०॥४॥नथु कल्याण कहे चेतनने, तुं तो एवा प्रभु भजले॥प०।५।

॥ पद् ५ ॥

समेताशिखर चालो जइए मोरी सजनी ॥समेत० ॥टेक॥ देश देशके जात्राए आवे, आतिसुख अतिसुख च .ीए मोरी सजनी ॥समेत०॥१॥ वीशे टुंके वीस जिनेश्वर, वंदीने पावन थइए मारी सजनी ॥ समेत० ॥ २ ॥ मन वच काया प्रदक्षणा दे कर मुक्ति पदम पद ल .ए मोरी सजनी ॥३॥

॥ पद् ६ ॥

पंथीडा पंथ चलेगो, प्रभु भजले दीन चार ॥ पंथीडा०॥ क्या ले आया, कया ले जासे, पाप पुन्य दोनुं लार ॥पंथीडा०॥ बालपणुं तें तो खेल गुमायो, योवन माया जाळ ॥पंथीडा०॥ बुढापो आयो धर्म न पायो, पीछे करत पो .ार ॥पंथी०॥ जुठी

माया जुठी काया, जुठी सब परिवार ॥ पंथी० ॥दया मया कर पास आवंता, अबतो तेरो आधार ॥पं०॥

॥ पद ७ ॥

अमे तो आज तमारा, बे दीनना मेमान; सफळ करो आ सहज समागम, सुखनुं एज निदान ॥अमे०॥१॥ आव्या जेम जशुं ते रीत, सर्व एम समान; पाछा कोइ दिने नहि मळीए, क्यां करशो सन्मान. ॥अमे०॥२॥ साचवजो संबंध परस्पर, धर्मे राखी ध्यान; संपी सदगुण लेजो देजो, दूर करी अभिमान. ॥अमे०॥३॥ लेश नथी अमने अंतरमां, मान अने अपमान; होय कशी कडवाश अमारी, अमारी, तो प्रिये करजो पान ॥अमे०॥४॥

॥ पद ८. ॥

सिद्ध स्थान सदा पद तेरो, तुं मुरख कां भुलेरे. ॥टेक.॥ व्याज नफो पल्ले नहीं बांध्यो, स्वामी लगाइ मुलेरे. ॥सिद्ध॥१०॥ नरक निगोद

कुमतका शिरपर, आप बन्यो हे दुलेरे ॥ सिद्ध०
॥२॥ सब संपतका सुख देखकर, चेतन मनमें फुले
रे सिद्ध. ॥३॥ [illegible] तें दुनिया मांही, जन्म
लीयो सब धुळेरे सिद्ध० ॥४॥

॥ पद ९.

भुजंगी.

करो मोजडी आ त्वचानी रुपाळी, प्रभो ! स्नायुने वापरो दोरी जाणी; वळी ओष्टपर आप स्वच्छंद चालो. अने विरहथी दुःखीने सुख आपो; प्रभु आपना चर्णनो दास हुं छुं. स्वीकारो विभु दासनो दास हुं छुं.

आ माळामांना दोरानी माफक में मारुं माथुं अनेक मणकाओ (संकट) मांथी कहाडयुं छे त्यारेज हुं म्हने-आत्माने ओळखी शक्यो अने त्यांज शांत थइ बेठो छुं.

साखी.

माळा तो मनकी भली, ओर काष्टका भार;
माळा बीचारी क्यां करे, फेरवनार गमार.

थोयो.

संखेश्वर पा॰ॐ॰ पूजीए, नरभवनो लाहो लीजीए, मनवंछित पूरण सुरतरु, जय माता सुत अलवेसरु ॥१॥ दोय राता जिनवर अति भला, दोय धोळा जिनवर गुण नीला; दोय लीला दोय सामळ कह्या. सोळे जिन कंचनवर्ण लह्या. ॥२॥ आगम ते जिन- रे भाखिओ, गणधर ते हइडे राखीओ; तेहनो रस जेणे चाखीओ, ते हुवो शिवसुख साखीओ. ॥३॥ धरणीधर राय पद्मावती, प्रभु पार्श्वतणा गुण गावती; सहु संघनां संकट चुरती, नय विमळनां वंछिंत पूरती. ॥ ४ ॥

चिंतामण चिंता चूरसे, आदेसर आशा पूरशे; शांतीनाथनी शेवा जे करे, जे जोइए ते आवी मळे.१

बीजनीं थोय.

दिन सकळ मनोहर, बीज दिवस सुविशेष;
राय राणा प्रणमे, चंद्रतणी जिहां रेख.
तिहां चंद्र विमाने, शाश्वता जिनवर जेह;
हुं बीज तणे दिन, प्रणमुं आणी नेह.

॥ पांचमनी थोय ॥

श्रावण सुदी दिन पंचमीए, जनम्या नेम जिणंदतो; श्याम वरण तणु शोभतुए, मुख शारदको चंदतो. सहस वरस प्रभु आवखुए, ब्रह्मचारी भगवंत तो. अष्ट कर्म हेले हणीए, पोहोच्या मुगति महंततो.

॥ आठमनी थोय.

मंगळ आठ करी जस आगळ, भाव धरी सुरराजजी; आठ जातिना कळस भरीने, नवरावे जिनराजजी. वीर जिनेश्वर जन्म महोच्छव, करतां शिवसुख साधेजी; आठमनो तप करतां अमघेर, मंगळ कमळा वाधेजी.

॥ एकादशीनी थोय ॥

एकादशी अति रुअडी, गोविंद पूछे नेम; कोण कारण ए परव मोटुं, कहोने मुजशुं तेम. जिनवर कल्याणक अति घणां, एकसोने पंचास, तेणे कारण ए पर्व मोटुं, करो मौन उपवास.

॥ सिद्धाचळनी थोयो ॥

श्री शेत्रुंजो तिरथ सारो, गिरिवरमां जेम मेरु उद्धारो, ठाकोर रामा पार; मंत्रमांही नवकारज जाणुं, तारामां जेम चंद्र वखाणुं, जळधर जळमां जाणुं; पंखीमां उत्तम जेम हंश, कुळमांही जेम रिखवो वंश; नाभितणो ए अंश, खेमावंतमां श्री अरिहंत, तपशुरामां महा मुनिवंत, शेत्रुंजे गया गुणवंत ॥ १ ॥

पुंडरगिरि महिमा, आगममां परासेद्ध; विमळाचळ भेटी, लहीए आवेचळ रिद्ध, पंचम गति

पोहोच्या, मुनिवर कोडाकोड, एणे तिरथे आवी, कर्म विपातक छोड.

आदि जिनवर राया, जांस सोवन्न काया, मरुदेवी माया, धोरी लंछन पाया; जगत स्थिति निपाया; शुद्ध चारित्र पाया, केवळसिरि राया, मोक्षनगरे सिधाया.

॥ श्री सीमंधर स्वामीनी थोयो ॥

श्री सीमंधर जिनवर, सुखकर साहेब देव; अरिहंत सकलनी, भाव धरी करुं सेव; सकल आगम पारक, गुणधर भाषित वाण; जयवंती आणा, ज्ञान विमळ गुणी खांण.

॥ पार्श्वनाथनी थोय ॥

पास जीणंदा, वामानंदा, जव गरभे फळी; सुपनां देखे अर्थ विशेखे, कहे मघवा मळी; जिनवर जाया सुर हुंलराया, हुआ रमणी प्रिये, नेमि राजी चित्त विराजी, विलोकित वृत लीए ॥

श्री मल्लिनाथनी थोय.

मल्लिनाथ मुखचंद निहाळुं; अरिहा प्रणमी घातक टाळुं; ज्ञानानंद विमल पुरसर, धरण प्रिया शुभ वीर कुबेर.

अष्टापदे श्री आदि जिनवर, वीर पावापुरी वरु, वासुपूज्य चंपानयर सिद्धा, नेम रेवागिरि वरुं; समेत शिखरे वीस जिनवर, मोक्ष पोहोत्या मुनिवरु, चोवीश जिनवर नित्य वंदु; समय संघ सुहंकरुं.।१।

॥ क्रोधनी सझाय ॥

कडवां फळ छे क्रोधनां, ज्ञानी एम बोले॥ रीस तणो रस जाणीए, हळाहळ तोले ॥ कडवां० ॥१॥ क्रोधे क्रोड पूरवतणुं, संजम फळ जाय ॥ क्रोधसहित तप जे करे, तेतो लेखे न थाय ॥ कडवां०॥ ॥२॥ साधु घणो तपीयो हतो, धरतो मन वैराग ॥ शिष्यना क्रोधथकी थयो चंडकोशीयो नाग। कडवां.

॥३॥ आग उठे जे घर थकी, ते पहेलुं घर बाळे ॥ ज..नो जोग जो नवि मळे, तो पासे.. प्रजा.. ॥ ॥कडवां०॥४॥ क्रोधतणी गति एहवी, कहे केवळ नाणी ॥ हाण करे जेह हेतनी, जा..वजो प्राणी ॥ ॥कडवां०॥५॥ उदयरत्न कहे क्रोधने, काढजो गळे साइ ॥ काया करजो निर्मळी, उपशम रस नाइ ॥ कडवां फळ छे क्रोधनां ॥ ६ ॥ इति ॥

माननी सज्झाय.

रे जीव मान न कीजीए, माने विनय न आवे रे; विनय विना विद्या नहीं, तो केम समकित पावेरे; ॥ रे जीव० ॥ १ ॥ समकित विण चारित्र नहीं, चारित्र विण नहीं मुक्तिरे, मुक्ति विना सुख शाश्वतां, केम लहिये युक्तिरे. ॥ रे जीव० ॥२॥ विनय वडो संसारमां, गुणमां अधिकारीरे; गर्वे गुण जाये गळी, चित्त जुओ विचारीरे ॥रे जीव० ॥३॥

मान कर्युं जो रावणे तेतो रामे मार्योरे ॥ दुर्यो-
धन गर्वे करी, अंते सवि हार्योरे ॥ रे जीव० ।४।
सूकां लाकडां सारिखो, दुःखदायी ए खोटो रे ॥
उदयरत्न कहे मानने, देशो देशवटो रे ॥ रे जीव
मान न कीजीए ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ मायानो सज्झाय ॥

समकितनुं बीज जाणीएजी, सत्य वचन सा-
क्षात; साचामां समकित वसेजी, कुडामां मिथ्यात्वरे
प्राणी मकरो माया लगार ॥१॥ मुख मीठो जुठो
मनेजी, कूडकपटनोरे कोट; जीभे तो जीजी करेजी,
चित्त मांहे ताके चोटरे ॥ प्राणी० ॥२॥ आप गरजे
आघो पडेजी, पण न धरे विश्वास; मेल न छांडे
मन तणोजी, ए मायानो पासरे । प्राणी० ।३। जे-
हशुं मांडे प्रीतडीजी, तेहशुं रहे प्रतिकूळ; मन नवि
मुके आमळोजी, ए मायानुं मुळरे । प्राणी०।४। तप

कीधुं माया करीजी, मित्रशुं राख्योरे भेद; मल्लि जिनेश्वर जाणजोजी, तो पाम्या स्त्री वेदरे ।प्राणी.। ॥५॥ उदय रत्न कहे सांभळो जी, मेलो मायानी बुद्ध मुक्तिपुरी जावा तणोजी, ए मारग छे शुद्धरे ॥प्राणी० ॥६॥ इति.

॥ लोभनी सझाय ॥

लोभ न करीये प्राणीयारे, लोभ बुरो संसार; लोभ समो जगमां नहींरे, दुर्गतिनो दातार; भाविकजन. लोभ बुरोरे संसार करजो तुमे निरधार भविकजन. जीभ पामो भवपार ॥भ० लोभ० ॥१॥ अति लोभे लक्ष्मीपतिरे, सागर नामे शेठ; पुर पयोनिधिमां पड्योरे, जइ बेठो तस हेठ ॥भ० लोभ० ॥२॥ सोवनमृगना लोभथीरे, दशरथ सुत श्रीराम; सीता नारी गुमावीनेरे, भमीयो ठामोठाम ॥भ०लोभ० ॥३॥ दसमा गुणठाणा लगीरे लोभत-

णुं छे जोर; शिवपुर जातां जीवनेरे, एहज मोटो चोर भ०लोभ० ॥४॥ क्रोध मान माया लोभथीरे, दुर्गति पामे जीव; परवश पडीयो बापडोरे अहनिश पाडे रीव. ॥भ०लोभ० ॥ ५ ॥ परिग्रहना परिहारथीरे, लहिये शिवसुख सार; देवदानव नरपति थइरे, जाशे मुक्ति मोझार ॥ भ० लोभ० ॥ ६ ॥ भावसागर पंडित भणेरे, वीरसागर बुध शिष्य; लोभ तणे त्यागे करीरे, पहोंचे सयल जगीश भविकजन ॥लोभ॥७॥

॥ जोवन अथीरनी सझाय ॥

जोवनीआंनी मोजां फोजां, जाय नगारां देतीरे, चडी घडी घडीआळां वाजे, तोही न जागे तथीरे ॥जो०॥१॥ जरा राक्षसी जोर करे छे, फेलावे फजेतीरे; आवी अवधे उसंके नहीं, लखपतीने लेतीरे ॥जो०॥२॥ माळे वेठो मोज करे छे.

खांते जोवे खेतीरे; जम्रो भमरो ताणी लेशे, गोफण गोळा सेतीरे. ॥जो०॥३॥ जिनराजाने शरणे जाओ, जोरा लोको जेथीरे; दुनियामां दुजो दीसे नही, आखर तरशो तेथीरे. ॥जो० ॥ ४ ॥ दंत पड्याने डोसो थयो, काज सर्यु नही केथीरे; उदयरत्न कहे आपे समजो, कहीए वातो केतीरे. । ५ ।

॥ आदिनाथनी लावणी ॥

श्री आदिनाथ निरवाणी नमुं एके ध्यानी, भव जीव तरणके काज बणाइ वाणी ॥ आंकणी ॥ तुम नाभिराय कूलधारी बडे अवतारी, खुल रही खळकमें खूब केसरकी क्यारी; तुम ममता मनकी मारी आतमा तारी, तज दइ विपत विखरकी जानकर खारी; तुम करी मुगत पटराणी जगतमें जाणी. ॥भव०।१। जांण्या सुरनर सुखराशी हुवा हे उदासी, जल गइ जवल जंजाळ जगतकी फांसी;

तुम जगतपति अविनाशी मुक्तिके वासी, तेरे द-रसनसें सब दुःख दुर गयो नाशी; प्रभु करी सफळ जिंदगानी मेरे मन मानी. ॥भव०॥२॥ बडे जोत-वत जिनराज जगतमा वाजे, तेरे दरसण हे सुख-दाय सुधारे काजे; तेरी धुन गगनमें गाजे सुरपत लाजे, गल गया गरव पाखंड कामना भाजे; नाटक नाचे इंद्राणी अधिक धुन आणी. ॥भव०॥३॥ तेरी महिमा कही न जावे पार नहि पावे, तेरे गांधर्व सु-रपत सब छेरे गुण गावे; तेरे चरणोसे लपटावे स-रस लव लावे, नर नार हियाके मांहे भगति तेरी च्हावे; तेरी तृष्णा सब वीर लाणी मुगतिकुं ठाणी. ॥भव०।४। मरुदेवा कुखका जाया अमर पद पाया, छपन्न कुमरी नारी मीलि जस गाया; दुरगतको दुःख विरलाया सफळ करी काया, जीनदास नि-रंजन देख शरण तेरे आया; समकितकी सेज पीछाणी मळी मोहे टाणी. ॥भव०॥५॥

॥ अजीतनाथनी लावणी ॥

श्री अजितताथ महाराज, गरीब निवाज, जरुर जिनवरजी, शेवक शिर नामी तने उच्चारे अरजी. ए आंकणी. ॥१॥ कर माफी मारां वांक, रझलीओ रांक, अनंता भवमें; आव्यो छुं ताहरे शर्ण, बळी दुःखदव्वमें;क्रोधादिक धुत्ता चार, खरेखर खार लग्या मुज केडे; वळी पापी महारो नाथ छेक छंछेडे; आ मुजरो मुज भगवान करुं गुणगान, ध्यानमां धरजी. ॥शेवक०॥२॥ में पुरण कर्या छे पाप, सुणजो आप, कहुं कर जोडी, मुज भुंडामां भगवान भुल नहीं थोडी; जीवहिंसा अपरंपार, करी किरतार, हवे शुं करवुं. जुठुं बहु बोली, साचने शुं हरवुं; तुज खोळामां मुज शिश, जाण जगदीश, गमे ते करजी. ॥शेवक०॥३॥ में कर्या बहु कुकर्म, धर्यो नहीं धर्म, पुरण हुं पापी, अवळो थइ तहारी आण, मेंज उत्थापी; हुं मुरख निंद्या धणी, मुनिवर तणी,

करी हरखायो, परदारा देखी लबाड हुं ललचायो;
किंकर कहे केशवलाल, आणीने वहाल, दुःखने हरजी. ॥ शेवक० ॥ ४ ॥

॥ शांतिनाथनी लावणी ॥

खुण शांति शांति दातार, जगत आधार, अचळ जिनवरजी, अचळ जिनवरजी, किंकर शिरनामी तने सुणावे अरजी. ॥ए आंकणी.॥ कैवल्य पद जिन तुज नाम सुणी गुण धाम, हरख धरी मनमां, हरख धरी मनमां, आव्यो हुं तारे शरण भमी भव वनमां; क्रोधादिक वैरी चार दिये बहु मार, पड्या मुज केडे, वळी अर्जित पुन्य कदंबकने फंफेडे, मुज दुःखचारनो अंत, लावी भगवंत, तुम सम करजी, तुज सम करजी. ।किंकर०।१। मुज अवगुणने जिनराज माफ कर आज, कहुं कर जोडी, कहु करजोडी, भव ३ [illegible] तार कर्मने तोडी, में पुरण कर्यं

कुकर्म थयों नहीं धर्म, मर्त्य भव पामी, मर्त्य भव पामी, वळी अमर तणे अवतार थयो बहु कामी; हवे तुजविना जिननाथ जोडु नहि हाथ, हरीने हरजी, हरीने हरजी. ॥किंकर०॥२॥ वासव सेवित भगवान करुं गुणगान, दर्श दो जिनजी, दर्श दो जिनजी, तुज दरिसणमां जगदीस, मुज मन लीनजी, तुम चरण जल[illegible] सेव आपजो देव, जगत उपगारी, जगत उपगारी, पद पंकज सेवी तुर्ण वरु शिवनारी, माणिक वंदे तुम पाय, विभु जिनराय, पापचय हरजी, पापचय हरजी.॥ किंक०॥३॥

॥ केसरीआजीनी लावणी ॥

सुनीयोरे बाता सदाशीवजी, मत चढ जाना धुल देवा; गढपति उनका वडा हे डंका, मत छेडो तुमे उन देवा. सगतारेपत चुडावत बोले, अमही नोकर इन हुका, हिंदु[illegible] हाथ जोडकर, तीन भ-

वनमें हे टिका. ॥सुनियोरे०।१। सरग मरत पाताळ सुनीये, सुरिनर मुनिजन धावत हे. इंद्र चंद्र मुनि दरशन आवे, मनकी मोजां पावत हे ॥सुनीयोरे० ।२। गया राज दिन केसे आवे, निरधनीयाकुं धन देवे, बाज खीलावे सुंदर लडका; सदा सुखी रहे तुम सेवे ॥सुनीयोरे।३। तारे झाझ समुदर मांहे, रोग निवारे भवभवका, भुप रंगको रंग दियो हे. चोरन बंधन हरी देवा ॥सुनीयोरे०॥४॥ धुं धुं धुं धुं धुंसा बाजे, देशो देश पर हे डंका; भाउ तातीया युंकर बोले, मत वतलावो बडबंका ॥सुनीयोरे० ।५। राणाजी कहे उमराव वजीरने, मानत नहीं अम ए बातां, तारी करणी तुं पावेगो, में नहीं आवुं तुम साथां.।सुनीयो०।६। मुछ मरोडी चढे अभिमाने. झेर भर्यो हे नजरोमें, रीखभदास कहे साहेब सच्चा, देख तमासा फजरोमें. ॥ सुनीयोरे० ॥७॥

॥ होरीओ, वसंत ॥

वसंत पंचमीने नउतम क्षेत्र, लगन लीयो निरधार ललना; सउ साजन मळी तोरण आये, पशुडे मांडयो पोकार. वसतर विवाह आदर्यो हो. ॥ १ ॥ लीला पीळा वांस रंगावो, चोरी चितरावो चार ललना; भावे ते देवता वेद भणेछे, मंगळ गावे सखीयां चार. ॥वसंत०॥२॥ आठ भवनी हुं नारी तमारी शोरे अमारो वांक ललना, भवो भवनी हुं दासी तमारी, काळो छे कामणगारो. ॥वसंत०॥३॥ नेमजी हैयामां क्रोधे भराणा, संसारमां नहीं सार ळलना रथवाळी नेम गीरनारे चाल्यां, रोती रहे राजुळ नार. ॥वसंत०॥४॥ राजुल चाल्यां संजम लेवा, जइ चड्यां गढ गिरनार ललना; कर जोडी गौतम पाये लागु, साचो छे दीन दयाळ. ॥वसंत॥५॥

रंग मच्यो जिनद्वाररे, चालो खेलीए होरी, पासजीके दरवाररे. ॥चालो०॥फागन के दिन चाररे.

॥ चालो० ॥ ए आंकणी ॥ कनक कचोळी केसर घोळी, पुजो विविध प्रकाररे. ॥चालो.॥१॥ कृष्णागरको धुप घटत हे, परिमळ बहेके अपाररे. ॥चालो०॥२॥ लाल गुलाल अबील उडावत, पासजी के दरबाररे. ।चालो.।३। भरी पीचकारी गुलालकी छीरको वामादेवी कुमाररे. ॥चालो.॥४॥ ताल मृदंग वेण डफ बाजे, भेरी भुंगळ रणकाररे. ॥चालो.॥५॥ सब सखियन मिली धुंवार सुनावत, गावत मंगळ साररे. ॥चालो.॥६॥ रत्नसागर प्रभु भावना भावे, मुख बोले जयजयकाररे.।चालो. ।७।

॥ गहुंली १ ली ॥

जीरे जिनवर वचन सोहं करुं, जीरे अविचळ सासन वीररे; गुणवंता गिरुआ, वाणी मीठीरे माहावीर तणी. जीरे पर्षदा बार मळी तिहां, जीरे अरथ प्रकाशो गुणगंभीररे; गुणवंता गौतम, प्रश्न पुछेरे महावीर आगळे. ।१। जीरे निगोद स्वरुप

मुजने कहो, जीरे केम ए जीवविचाररे; ।गु।वा.। जीरे मधुर ध्वनिये जगगुरु कहे, जीरे करवा भविक उपकाररे. ।गु.।वा. जीरे राज चौद लोक जाणिये, जीरे असंख्याता जोजन कोडाकोडीरे;। गु. ।वा.। जीरे जोजन एक एमां लीजीये, जीरे लीजीये एक एकनो अंशरे ।गु०। वा. ।३। जीरे एक निगोदे जीव अनंत छे, जीरे पुदगल परमाणुंआ अनंतरे. ॥गु.॥वा.॥ जीरे एक प्रदेशे जाणीये, जीरे प्रदेशे वर्गणा अनंतरे. ॥गु.॥वा.॥४॥ जीरे असंख्य गोळा संख्य छे, जीरे निगोद असंख्य गोळा शेषरे; ।गु.।वा.। जीरे परमाणुआ प्रत्ये गुण अनंत छे, जीरे वरण गंध रस फरसरे. ॥गु.।वा।५। जीरे लोक स्वरूपमय इम भयों, जीरे कहे गौतम धन्य तुम ज्ञानरे; ॥गु.॥वा.॥ जीरे एवा गुरुनी आगळ गहुंअली, जीरे फतेशिखर अ-तशिवनो श्रेणीरे ॥ गु. ॥ वा. ॥ ६ ॥

॥ गहुंली २ जी ॥

सखी सरस्वति भगवति मातारे, कांइ प्रणमीजे सुखशातारे; कांइ वचन सुधारस दाता,गुणवंता सांभळो वीर वाणीरे.कांइ मोक्षतणी निशाणी. ॥गु.॥१॥ ए आंकणी. ॥ कांइ चोवीसमा जिनराया रे. साथे चौदसहस मुनीरायारे जेहना सेवे सुरनर पाया. ॥गु.॥सा०॥२॥ सखी चतुरंग फोजा साथरे, सखि आया श्रेणिक नर नाथरे; प्रभु वंदीने हुआ सनाथ. ॥गु०॥सां०।३। बहु सखियो संयुत राणीरे, आवी चेलणा गुण खांणीरे; एतो भामंडलमां उजाणी. ॥गु. ॥सां. ॥ ४ ॥ करे साथीयो मोहनवेलरे, कांइ प्रभुने वधावे रंग रेलरे; कांइ धोवा कर्मना मेल. ॥गु.॥सां॥५॥ बारे पर्षदा निसुणे वाणीरे; कांइ अमृतरस सम जाणीरे; कांइ वरवा मुक्ति पटराणी. ॥ गु. ॥ सां. ॥ ६ ॥

॥ सात वार ॥

आदिते अरिहंत अम घेर आवोरे, मारा श्याम सलुणा नेम दिलमां लावोरे. ॥१॥ सोमे ते शुभ शणगार सजीए अंगेरे, मारा जुगजीवननी साथ रमीए रंगेरे ॥२॥ मंगळ शुभ दिन आज मंगळ चारुंरे, कांइ नवभव केरो स्नेह हुं संभारुंरे.।३। बुध घेर आवो नाथ बुद्धिना बळीआरे, प्रभु एक सेहेंस ने आठ लक्षण भरिआरे. ॥४॥ गुरु गिरवा गुणवंत शिवादेवीनारे, कांइ समुद्रविजय कुळचंद नेम नगीनारे. ॥५॥ शुकर शेहेसावन चालो सजनीरे, मारे समय थयो प्रभात विती रजनीरे. ।६। शनिशर संजम लीध प्रीत वधारीरे, दोनुं पाम्या परमानंद नेम ने नारीरे. ॥७॥ मुळचंद कहे एम आशा फळशेरे, जे निरमळ पाळे शीयळ भवजळ तरशेरे. ॥८॥ अमे नमीए नेमी जीणंद गढ गिरनारेरे, राणी राजुल जुवे वाट साते वोरेरे.

॥गरबी॥ अवधु सुता क्यां इस मठमें. ए टेक इस मठका हे कवन भरोंसा, पड जावे चटपटमें.॥ अवधु. ॥१॥जिनमें ताता छिनमें शीतळ रोग शोक वहु मठमे, ॥अवधु॥२॥ पानी किनारे मठका वासा, कवन विश्वास ए तटमें. ॥अवधु॥३॥ सुतां सुतां काळ गमायो; अजहु न जाग्यो तुं घटमें. ॥अवधु॥ ॥ ४ ॥ घटकी फेरी आटो खायो, खरची न बांधी वटमें ॥अवधु॥५॥ इतनी सुनी निधि चारित्र मिळकर, ज्ञानानंद आये घटमें. ॥अवधु॥६॥

॥ महावीरस्वामीनुं हालरीयुं. ॥

छानो मोरा छब, छानो मोरावीर; पछे तमारी दोरी ताणुं, महावीर कुंवर झुले पारणीए झुले. टेक. हीरना छे दोर, घुमे छे मोर; कोयलडी सुर नारी. ॥ महावीर.॥१॥ इंद्राणी आवे, हालण हुलण लावें; वीरने हेते करी हुलरावे. ॥ महावीर ॥ २ ॥ सुंदर बेहेनी आवे, आभुषण लावे; खाजां रुडां

लावे; मोतीचुर भावे; वीरने हेते करी जमाडे. ॥महावीर. ॥३॥ वीर म्होटा थाशे, निशाळे भणवा जाशे; एम त्रिसलामाता हरखाशे. ॥महावीर. ॥४॥ नंदिवर्धन आवे, राणी रुडी लावे; वीरने हेते करी परणावे ॥महावीर. ॥५॥ वीर म्होटा थाशे, जगतमां गवाशे; एम कांति विजयगुण गाशे. ॥ महावीर ॥६॥

॥ आरती ॥

जय जय आरती आदि जिनंदा. नाभी राया मारु देवीको नंदा, पेहेली आरती पुजा कीजे नरभव पामीने लाहो लीजे. ॥जे.॥ ॥ १ ॥ दुसरी आरती दीन दयाळा, धुळेव नगरमां जग अजवाळ्या. ॥जे.॥२॥ तीसरी आरती त्रीभुवन देवा सुरीनर इंद्रे करे तोरी सेवा. ॥ जे. ॥ २ ॥ चोथी आरती चौगति चुरे, मनवंछीत फळ शीव सुख पूरे. ॥ ॥ जे. ॥ ४ ॥ पंचमी आरती पुन्य उपया, [illegible] रीखव गुण गाया. ॥ जे. ५ ॥

॥ मंगळदीवो ॥

दीवोरे दीवो मंगलिक दीवो. आरती उतारीने बहु चिरंजीवो. ।दी.। सोहामणुं घेर पर्व दीवाळी, अमर खेले अमरा बाळी ॥ दी. ॥ दीपाळ भणे एणे कुळ अजुआळी, भावे भगते विघन निवारी ॥दी.॥ दीपाळ भणे एणे कळी काळे, आरती उतारी राजा कुमारपाळे ॥दी.॥ अमघेर मंगलिक तमघेर मंगलिक, मंगालिक चतुर्विध संघने होजो. ॥ दी. ॥

॥ ओच्छव ॥

ओच्छव रंग वधामणां, प्रभुपासने नामे; कल्याण ओच्छव कीयो, चडते परीणामे. सत वर्ष आयु जीवीने अक्षय सुख स्वामी; तुम पद सेवा भक्तिमां, नहीं राखुं खामी, साचीरे भक्ते साहेबा, रीझो एक वेळा; श्री शुभवीर होवे सदा, मन वंछीत मेळा.

आत्मोधारक वैरागी पदो.

(कानुडो न जाणे मेरी मीत) ए राग.

चेतन स्वारथियो संसार, सगपण सर्वे खोटांरे. चेतन० जूठी छे कायावाडी, न्यारी छे गाडी लाडी; फोगट शाने मन फूलाय, अंते सर्वे जाशेरे. चेतन० ॥ १ ॥ हाके धरणी जावे, भय तो दिलमां नहि लावे; चाल्या रावण सरखा राय, पांडव कौरव योद्धारे. चेतन० ॥ २ ॥ स्वारथथी जूठां बोले, स्वारथथी जूठां तोले; स्वारथ माटे युद्धो थाय, लडता रंकने राणारे. चेतन० ॥ ३ ॥ स्वारथथी नीति त्यागे, स्वारथथी पाये लागे; स्वारथथी कपटकळानुं मूळ, पाप अनेक करावेरे. चेतन० ॥ ४ ॥ स्वारथमां सर्वे डूल्या, भणतर भणीने भूल्या; स्वारथ आगळ सत्य हणाय, अन्धा नरने नारीरे. चेतन० ॥ ५ ॥ स्वारथथी मस्तक कापे,

स्वारथथी पद्वी आपे; स्वारथ आगळ शानो न्याय, बहेरा आगळ गाणुंरे. चेतन० ॥ ६ ॥ स्वारथथी विरला छूटया, स्वारथमां सर्वे खूंच्या; जगमां स्वार्थतणो परपंच, न्याय कादा भेळोरे. चेतन० ॥७॥ धर्मी स्वारथने त्यागे, दिलमां आतमना रागे; तम रविकिरणे स्वार्थ नाश, होवे आतम ज्ञानेरे. चेतन० ॥८॥ परमारथ प्रीतिधारी, सेवो गुरु उपकारी; बुद्धिसागर धरजो धर्म, दुनिया सर्वे विसारीरे. चेतन. ॥ ९ ॥

(कान्हुडो न जाणे मोरी प्रीत—ए राग.)

जीवडा हजी जरा तो चेत, बाजी आ छे छेल्लीरे. जीवडा० निन्दा करवामां शूरो, पाप पाखण्डे पूरो; लोभी स्वारथमां तैयार, परमां मानी मारुंरे. जीवडा० ॥१॥ मोजमजा मन लागी मीठी, परनारी प्रेमे दीठी; मनमां तृष्णानो नहिं पार,

मानी मारुं मारुंरे. जीवडा० ॥२॥ विकथानी वातो प्यारी, कीधी तें चोरी जारी; परपरिणतिमां रही मस्गूल, आखी उमर हारीरे. जीवडा० ॥३॥ लक्ष्मिनी लालच लागी, बहिरातम पदनो रागी; मूरख लजवी जननी कूख, फोगट भारे मारीरे. जीवडा० ॥४॥ नलोरुं छे उत्तम टाणुं, परखी ले नयणे नाणुं; नावे साथे कोइ तलभार, शाने मोह धरेछेरे. जीवडा० ॥५॥ अर्क तणां आकुलां जेवां, तन धन जोबन छे तेवां; बाजीगरनी बाजी फोक, अन्ते विणशी जाशेरे. जीवडा० ॥ ६ ॥ नरनारी मूरख जन डाह्या, साची मानीने माया; भवमां भटक्या वारंवार, जन्म जरा दुःख पामीरे. जीवडा० ॥७॥ साची शिखामण मानी, था तुं आतमनो ध्यानी; बुद्धिसागर साची सेव, प्रभुनी अंतर धारीरे. जीवडा० ॥ ८ ॥

॥ श्री महावीर प्रभुने प्रार्थना. ॥

(द्वारकांना वासीरे अवसरीए वहेलां आवजोरेजी–ए राग)

त्रिशलाना जायारे महावीर स्हाये आवजोजी, नहिं आवोतो थाशे सेवकना वेहाल. त्रिशलाना० ॥१॥ दैत्य महा मोहरे व्हाला लाग्यो पीडवाजी, दीधां दुःख कहेतां न आवे पार. त्रिशलाना० ॥२॥ कामने अज्ञानेरे सत्ता निज वापरीजी, बाळे क्रोध धडी धंडी क्षण मांहि. त्रिशलाना० ॥ ३ ॥ पन्थ पाखण्ड जाळेरे विंटायोछुं वेगथीजी, विकार विष-धरनी लागीरे चोट. त्रिशलाना० ॥४॥ पंचमकाळ पूरोरे जमजेवो बेसियोजी, सूजे नहिं धर्म मार्ग-नीरे रीत. त्रिशलाना० ॥५॥ गांडो घेलो त्हारोरे सेवक व्हाला मानीनेजी, तारो तारो भवसागर नीरे तीर. त्रिशलाना० ॥ ६ ॥ टळवळतो तारो व्हालारे सेवक हाथ झालीनेजी, नहिं तारो तो

जाशे तमारीरे लाज. त्रिशलाना० ॥ ७ ॥ तुंहि तुंहि समरुंरे दुःखीनो बेली आवजेजी, शरणुं एक बुद्धिसागरने छे तुंज. त्रिशलाना० ॥ ८ ॥

जाय छे जाय छे जाय छेरे, आ जुवानी चाली जायछे;

पाणीनो रेलो समुद्रनी भरती, आयुष्य घटतुं थाय छेरे. आ जु० ॥ १ ॥ आकाशे जेवी वादळीयो, जेवो विजळी चमकार छेरे. आ जु० ॥२॥ मनमां जाणे थाउ छुं मोटो, मन मध्ये मलकाय छेरे. आ जु० ॥३॥ रमणिय रामा तनधन देखी, मूरख मन भरमाय छेरे. आ जु० ॥ ४ ॥ फूली फरे फूलणजी पेठे, रोफमांहि रगडाय छेरे. आ जु० ॥ ५ ॥ मनमां जाणे मारा सरखो, जगमां कोइ न जणाय छेरे. आ जु० ॥ ६ ॥ खटपट लटपट झटमां करतो, जमना पास पकडाय छेरे. आ जु० ॥ ७ ॥ शुं लेइ आव्यो शुं लेइ जाइश,

फोगट शुं ..लाय छेरे. आ जु० ॥ ८ ॥ सद्गुरु देवने धर्म भजी ले, बुद्धिसागर सुख थाय छेरे. आ जु० ॥ ९ ॥

(हवे मने हरि नामशुं नेह लाग्यो—ए राग.)

मुसाफर जीवडा कायानो महेल नथी तारो, माने शुं मोहे मारो मारोरे. ॥ मुसाफर० ॥ लाख चोराशीमां देह धर्या बहु, जन्मजरा दुःख पामी; मानवभव एळे चूक न जीवडा, भजी लेने अंतर्यामीरे. मुसाफर० ॥ १ ॥ काया महेलनो कांइ न भरुसो, जलमां उठेल परपोटो; अमूल्य श्वासोच्छ्वास वहेछे, मूरख वाळनहिगोटोरे. मुसाफर० ॥ २ ॥ कळा करो काया माटे करोड पण, तारी न थाय कोइ काळे; चेतो जेतनज समजो स्वरुपनिज, पड नहि मो..नो जंझाळेरे. मुसाफर० ॥३॥ आरे जगतमां जन्मीने जीवडा—शुं ? धर्म साधन

तें तो साध्युं; क्षणक्षणमां भूल्यो भान पोतानुं, मनडुं तो मोहमांहि वाध्युंरे. मुसाफर० ॥ ४ ॥ विषय वासनाना अवळा जे घाटो, ओळंगी चालजेरे वाटे; बुद्धिसागर खेल नथी बाळकनो, शिव सुख छे शीर साटेरे. मुसाफर० ॥ ५ ॥

(हवे मने हरि नामशुं नेह लाग्यो—ए राग.)

मुक्तिना पन्थे शूरवीर चालशेरे जागी, कायर तो जाय त्यांथी भागीरे. ॥ मुक्ति० ॥ सुभटनो वेष पहेरी पवैयोरणमां तो, चाले छे सहुनीरे आगे; खराखरीनो ज्यारे खेल आवे त्यारे, मूठी वाळीने भीरु भागेरे. मुक्ति० ॥ १ ॥ सतीनो डोळ भले राखो सहुनारियो, पतिनी साथ सती बळशे; [illegible]लेइं तेल मागे खरा भक्तनी, भक्ति ते भावमांहि भळशेरे. मुक्ति० ॥ २ ॥ दीक्षा लेइने, साधु कहावे सहु, विरला संयमथी विचरता, करी

केशरीयां मोह हठावी, जयलक्ष्मी केइ वरतारे. मुक्ति० ॥ ३ ॥ लीधो वेष तेने भजवेछे शूराजन, बोले छे बोल तेवुं पाळे; बुद्धिसागर शूरवीर साधुओ, शिवपुर सन्मुख चालेरे. मुक्ति० ॥ ४ ॥

(दवे मने हरि नामशुं नेह लाग्यो—ए राग.)

चेतनजी समजो जूठी आ दुनियानी बाजी, रह्योशुं तेमां राचीमाचीरे. ॥ चेतन० ॥ अज्ञाने अन्ध थइ जोयुं न जीवडा, आत्म स्वरुप जेह साचुं; हसतां हें हें करतां ओ मानवी, फाटी जाशे तारुं डाचुंरे. चेतन० ॥ १ ॥ महेल चणाव्या बाग बनाव्या, लक्ष्मीना लोभमां तणाया; एक दिन अणधार्यो उठीश देहथी, कोइ न जाणे क्यांथी आव्यारे. चेतन० ॥ २ ॥ मनमां आवे तेवुं मानी ले मानवी, अंते तो कोइ नथी तारुं; चेतन चाले गंदीरे काया, मिथ्या माने मारुंमारुंरे. चेतन०

॥ ३ ॥ चेतन पण जड जेवो बनीने, कांइ न मनमां विचार्युं; गणकार्युं नहि गुरुनुं बोलवुं, मोहे आयुष्य सहु हार्युंरे. चेतन० ॥ ४ ॥ समज समज दिलमांहिरे जीवडा, धर्म उद्यम चित्त धारो; बुद्धिसागर सद्गुरुजीना शरणे, रही आतम झट तारोरे. चेतन० ॥ ५ ॥

(हवे मने हरि नामशुं नेह लाग्यो—ए राग.)

चेतनजी चेतो कोइ न दुनियामां तारुं, मिथ्या माने छे मारुं मारुंरे. चेतनजी० लाखचोराशिमां वार अनन्ति, देह धर्या दुःख पामी; मळीयो मानव भवहारन आतम, उद्यममां राख नहि खामीरे. चेतन० ॥ १ ॥ कायारे बंगलो मुसाफर जीवडो, जोजे तुं आंखने उघाडी; उचाळो अणधार्यो भरवोरे पडशे, पडयां रहेशे गाडीवाडीरे. चेतन० ॥२॥ राम र E णने पाण्डव कौरव, मूकी चाल्या सहु माया;

बणी ठणी शुं फूली फरे छे, पडती रहेशे तारी कायारे. चेतन० ॥ ३ ॥ माया ममताने आळस छांडी, ध्यान धरे सुखकारी; बुद्धिसागर सद्गुरुना प्रतापे, पामो जीव भवपारैरे. चेतन० ॥ ४ ॥

रेलगाडीना स्वरुपमां आत्मबोध.

मुरखो गाडी देखी मलकावे, उमर तारी रेलतणी पेरे जावे.

संसार रुपी गाडी बनावीने, राग द्वेष दोय पाटा, देह डबाने पळ पळ पइडां; एम फरे आ- युना आंटारे. मु. ॥ १ ॥ कर्म अंजीनमां कषाय अग्नी, विष वारीगं भरीयुं, तृष्णा भुंगळुं आगळ कर्युं, ते चारे गतिमां फरीयुंरे. मु. ॥ २ ॥ प्रेमरुप आंकडा वळगाड्या, डब्बे डब्बा जोड्य भाइ पुरव भवनी खरची लइने, चेतन बेसारु बेट मांहीरे. मु. ॥ ३ ॥ कोइए टीकीट लीधी नर्कर्त र्यचनी, कोइए लीधी मनुष्यने देवा, कोइए ट

कीट लीधी सिधगतीनी, पामवा अमृत मेवारे. मु. ॥ ४ ॥ घडीघडी घडीआळां वागे, निशदीन एम वही जावे, वागे सीसोटीने उपडे गाडी, आडा अवळा मेल आवेरे. मु. ॥ ५ ॥ आयुष्यरुपी आव्युं इस्टेशन, हंसलो ते हालुहालु थावे, पापे भरी पाकीट लइ जातां, काळ कोटवाळ त्यां आवेरे. मु. ॥६॥ झाली नरकमां जमराय पासे, जइ सोंप्यो तत्काळे, आरंभ करीने आव्यो परुणो, कुंभी ते पाकमां घालेरे. मु. ॥७॥ लाख चोराशी जीवा गोदामां, जीवडो रुले वारंवार, सतगुरु शीखे धर्म आराधे, तो पामे मुक्तिनुं द्वाररे. मु. ॥ ८ ॥

समाप्त.

विवेक-विलास याने स्त्रीपुरुषनो साचो सलाहकार.

स्त्री पुरुषोना लक्षणिक भेदो दर्शावनार शशक,
मृग, वृषभ अने अश्व ए चार पुरुषोना
तथा पद्मिनी, हस्तिनी, चित्रणी अने
शंखी ए चार स्त्रीओनी सुंदर-
बोधक अने सुचक आठ
चित्रो साथे.

(मूळ कर्ता-श्री आचार्य श्री जीनदत्त सूरि महाराज)

ग्रन्थनी लोक प्रियता--टुंक मुदतमांज आ अति उपयोगी ग्रन्थनी त्रण त्रण आवृतिओ हाथोहाथ उपडी गइ छे. अने एटलुं छतां लोकोनी मागणी चालुंज रही छे. अमोए लोक लागणीने मान आपी आ वखते खास आवृति तैयार करावी छे अने जमानाने अनुकुळ चित्रो साथे एक बाळक पण वांची अने विचारी शके एवी शैली पुर्वक-संवादना रुपमां आ चतुर्थ आवृतिनी योजना करी छे. ग्रन्थ छपाइने बहार पडी

चुकयो छे अने अमने संपुर्ण विश्वास छे के एकाद पखवाडी आमां तेनी समस्त नकलो खपी जवी जोइए.

ग्रन्थ कर्त्ता अने देश काळ—श्रीमान आचार्य श्री जीन दत्तसूरि गुजरातना साहित्य इतिहासमां सुप्रसिद्ध छे तेमणे लगभग तेरमां सैकामां—के जे वखते साहित्यनो अभ्यास प्रायः लुप्त अने शुष्क प्रायः थइ गयो हतो ते वखते केवळ उपकार करवानी बुद्धिथी एकज ग्रन्थमां सकळ शास्त्रना सार भुत तत्वो सिद्धांतो अने व्यवहारो समजाववा माटे विवेक वीलासनी रचना करी हती. आचार्य श्री तत्वज्ञानथी लः वास्तु शास्त्र अने सामुद्रिक शास्त्र आदि लगभग सघळा विषयोनुं अद्भुत ज्ञान धरावता हता अने ए ज्ञाननो निष्कर्ष पज आ ग्रन्थमां तेमणे नीचोवी नाख्यो छे.

विषयोनी वानगी—परम पारंगत आचार्यश्रीए संसारनो अने धर्मनो कोइपण विषय एवो नथी रहेवा दीधो के जे आ ग्रन्थमां पोताना असाधारण बुद्धि वळथी न चर्च्यो होय शुकनशास्त्र, वैद्यकशास्त्र, ऋतुचर्चा, रतिशास्त्र, जयोतिषशास्त्र,

सामुद्रिकशास्त्र, दर्शनिशास्त्र, धर्मशास्त्र, नीति शास्त्र आदि अनेकानेक विषयोनो आ ग्रन्थमां अति निपूणता पुर्वक समावेश थइ जाय छे दाखला तरीके एकज वानगी बस थशेः--

स्त्री केवी परणवी ? कन्याना लक्षणो अने परीक्षा, केवी स्त्रीनो त्याग करवो ? स्त्रीओनी प्रसन्नता शी रीते प्राप्त करवी, स्त्री पर प्रीति राखवानुं प्रयोजन, गंध अने केश उपरथी नारी परीक्षा, मर्कट समान मन, कांमातुरना लक्षण, कामप्रिय स्त्रीओ साथे शुं न करवुं ? स्त्रीनो प्रेम क्यारे छुटे ? राग विनानी स्त्रीना लक्षण, स्त्रीओ पासे दुर्गच्छा करवानुं परिणाम, पति परदेश होय त्यारे कुलीन स्त्रीओए केवी रीते वर्तवुं ? रजस्वळा वखतनी फरजो, गर्भाधान विधि, उदरमां गर्भवृद्धिना नियमो, जन्म समयना नक्षत्रोनी असर, तेवीज रीते पुरुषना लक्षणो तथा कर्तव्यो विषे पण एज प्रमाणे अनेक प्रमाणे विवेचन करवामां आव्युं छे.

आवा ग्रन्थनी जरुर शुं छे ? कोइ प्रश्न करशे के आ जमानामां एवा पुराणा ग्रन्थनो पुनरुद्धार करवानी शुं जरुर

छे ? अमे कहीए छीए के आ युगमां अत्यारे लग्न, ब्रह्मचर्य, शरीर, वीर्य, जीवन, अने संतती, संबंधी जे भयंकर अज्ञानता अने भ्रमपुर्ण मान्यताओ चाली रही छे ते दुर करवानो आ ग्रन्थ एक उज्जवल सुर्य समान छे. भारत वर्षना युवानोनी शारिरिक मानसिक अने अध्यात्मीक शक्तिओ लगभग क्षीण थइ गइ छे आ वखतमां एक प्राचीन आचार्यनी स्पष्ट अने सरल वाणी जेवी अपुर्व असर करी शके एवी अन्य कोइनी वाणी न करी शके ए स्पष्ट छे एटलाज माटे अमे कहीए छीए के पुर्वना जमानामां आ ग्रन्थनी जेटली जरूर हती तेना करतां पण अत्यारे हजार गणी अधिक आवश्यकता छे मुंबइनी युनीवर्सीटीओ गुजराती साहित्य अखुट भंडारमांथी आ विवेक विलास ग्रन्थ रत्न चुंटी लइ बी. ए. नी परीक्षा माटे निर्माण करेलो छे, ए शुं सुचवे छे ?

ग्रन्थनी नवी शैली—आ चतुर्थ आवृति अमे संवादना रूपमां तैयार करावी छे अने तेथी दरेक वांचनार जाणे के आ महाराजनी पासे बेसी पोताना मननी गुप्त शंकाओनुं

समाधान करतो होय एवो भास थया करे छे, विवेक विलास ए एक गुर्जर साहित्यनुं म्होटुं गौरव छे; साहित्य भंडारनुं एक अणमोलुं रत्न छे. व्यक्ति मात्रनो सज्जनमित्र छे. स्त्री पुरुषनो सलाहकार छे.

ग्रन्थ बहार पडी चुक्यो छे, चित्रो अने बीजा आकर्षणोना प्रमाणमां रु. ३-०-०नी कींमत कंइज बीसातमां नथी.

एज सुज्ञेसु कीं बहुना.

समाप्त.

